

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.09.2008. године

- **Констатује се да су приступили:**
- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.**
- **Пуномоћници оштећених адв.Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић.**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.**
- **Браниоци оптужених адвокати Горан Петронијевић, Мирјана Несторовић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Милан Бирман, Палибрк Драган.**
- **Нису присутни адвокати Татомир Лековић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља? Игор Исаиловић. Нишавићу јесте ли Ви сагласни?

- **Оптужени Нишавић Милорад је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адвокат Игор Исаиловић уместо уредно обавештеног браниоца адвоката Татомира Лековића.**
- **Није присутан ни бранилац оптуженог Петковић Мирослава адв.Фолић Горан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавља се? Да ли сте сагласни?

- **Оптужени Петковић Мирослав сагласан је да га на данашњем главном претресу брани адвокат Милан Бирман уместо уредно обавештеног адвоката Фолић Горана.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су присутни сви сведоци? Витошевић Добривоје, Вујичић Мирко, Чанковић Милан и Новица Јовановић. Јесу ли сви ту? Сви су ту. Да ли су присутни сведоци а мислим да сам обавештена да нису присутни Албанци који су за данас позвани. Позовите све ове сведоке.

- **Нису приступили сведоци Садику Севдије, Зулфије Кући, Колгеци Бесим, Бериша Халит и Бериша Мевљуде, позиви су упућени преко Поште враћени су као неуручени а за позиве упућене преко УНМИК-а нема доказа о уручењу истих.**
- **Витошевић Добривоје, Вујичић Мирко, Чанковић Милан и Новица Јовановић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас молила да само остане Витошевић Добривоје, а ви сачекајте у посебној просторији за сведоке бићете позвани.
Изволите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја бих замолио ако може?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, да седнете, да.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Наставак саслушања СВЕДОКА ВИТОШЕВИЋ ДОБРИВОЈА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Добривоје Витошевић, ми смо почели са Вашим саслушањем 02.07.2008.године, сва она упозорења која сте чули да сте дужни да говорите истину, да је давање лажног исказа, и сада стоје, према томе ја бих Вам поставила још само неко питање везано, Ви сте доста говорили о том дешавању у Сувој Реци. Међутим, интересује ме како је, када се објављује рецимо да постоји ваздушна опасност, шта Ви конкретно радите. Рецимо од почетка, од објављивања бомбардовања 24.марта, кад Ви добијате сигнал, да ли сте тих дана добијали сигнал, да ли сте напуштали станицу, шта сте Ви конкретно радили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па да Вам кажем, ми у том периоду мислећи на организацију моју ОУП Сува Река, ми смо били измештени у приватној кући, тако да нисмо имали, нисмо користили те сигнале за ту ваздушну опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште користили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, с обзиром да смо били у приватној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте рецимо знали да постоји ваздушна опасност?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па били смо у приватном објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако да нисмо имали никакав сигнал, једино чуло се некад преко мотороле, преко радио везе да креће та опасност из ваздуха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од објављивања бомбардовања 24.марта, где сте се ви налазили, у којој то приватној кући сте ви били, само онако нам дајте отприлике локација где је била?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам прво реко да смо по напуштању, после бомбардовања Секретаријата у Приштини и Митровици, дошла нам је депеша да се изместимо из просторија ОУП-а, и прва наша локација са измештањем била је у основној школи у Сувој Реци. Ту је оријентационо, не могу тачно да знам колико је времена, али отприлике негде око месец дана или двадесетак дана смо остали у школи, онда иза тога смо добили исто неко обавештење да ће бити гађан тај објекат, и онда смо измештени у просторијама Шумског газдинства у Сувој Реци, а после измештања из Шумског газдинства отишли смо у једној приватној кући, ја не знам чије је власништво, знам само да се налазила поред моста у Сувој Реци, то је негде локација око центра села, варошица Суве Реке, поред асфалтног пута Призрен-Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад чујете преко мотороле да је ваздушна опасност, да ли излазите из те куће?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па да Вам кажем, некад се излазило некад се није излазило, икс пута сећам се да смо такву ваздушну опасност имали за време доручка у Балкану, ми нисмо напуштали тај објекат а свуда је грувало са стране, бачене су касетне бомбе, ми смо остали у објекту, оно ми је упечатљиво остало из тог периода, то што сам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што овде кад је био саслушан сведок Ђокић Горан, он је говорио, он је прецизирао да је то било

26.марта и говорио је да од објављивања ваздушног напада да сте напустили зграду, да сте бежали са десне стране у правцу пута који води према Приштини и сакривали сте се између једне српске и једне албанске куће. Стално сте истрчавали, претрчавали и наводи да није видео ништа необично али зна да са Вама, да значи са њим, да сте Ви били, каже «знам да је се крио и начелник Добривоје Витошевић и Гогић Милован и након неког времена из Призрена јављају престанак», дакле из Призрена јављају престанак опасности па се трчећим кораком враћа назад у зграду ОУП-а Сува Река, такође и Ви и Гогић и Ђокић?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, та констатација не стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не стоји то?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја то сигурно тврдим, ја уопште се не сећам да сам напуштао зграду, поготову да сам био у друштву са тим Гораном или са Гогићем, а ја сам у почетку моје изјаве рекао да сам око Гогића баш тај критични датум који помињете, да сам га питао око тих убистава он ми је рекао «начелниче, ја око тога ништа не знам, нити је то регистровано у станици». Е сад, ове детаље које Ви износите мени стварно нису познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то није истина што је изјавио сведок?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви уопште, да ли сте имали прилике да разговарате још са некима из дежурне службе, да ли су били обавештени, да ли је вршена нека претрага терена, па да су евентуално пронађени неки лешеви?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким о томе нисте говорили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, ништа, ја сам у претходно, ова моја сведочења рекао да на ту тему чак кад сам прва сазнања имао, кад сам чуо преко медија, преко штампе и телевизије, бојећи се да не навучем неку сумњу на себе, ја нисам хтео с никим да контактирам око тога, сем тог дана кад смо долазили у УБПОК-у, добили смо службено возило нашег Секретаријата у Призрену који је измештен у Крушевцу, добили смо позиве за УБПОК да дамо изјаву и ја сам тог дана путовао са Милованом Гогићем и њега сам тад питао, он ми је рекао да нема појма око тих убистава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли. Реците ми Јовановић Тодор, да ли сте Ви њему надређен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште неки разговор водили, сад Вас конкретно питам, Ви кажете ништа нисте о томе, али ево конкретно са Јовановић Тодором, да ли Вам је он можда реферисао да је излазио на терен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су скупљани неки лешеви на Рештанском путу? Ништа о томе Вам није?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, никада ништа ми о томе није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је рецимо био дужан да Вам поднесе такав неки извештај, да је изашао са увиђајном екипом и шта је констатовао и шта је пронађено и шта је све урађено, Вама конкретно?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мислите на тај случај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, на тај случај на Рештанском путу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Или случајеви из крве проблематике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, уопштено, конкретно рецимо да је био на том Рештанском путу где су пронађени лешеви, где је извршено снимање, да је долазила увиђајна екипа из Призрена. Да ли је требао у форми неког извештаја и Вас као начелника да обавести?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Баш је требао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требао је?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Требао је, јер је директно по тој линији рада мени, ја сам био претпостављени њему, јер сам имао ту крим.оперативу док су и остали оперативци радили, али сам изнео раније да је инспектор привредног криминала напустио службу, инспектор по општем криминалитету од стране одговорних руководиоца послат је да ради у Ораховцу, у време свих ових дешавања, тако да је само Тодор био, ја се сећам и пар увиђаја он и није ишо, дешавало се да дође увиђајна екипа из Призрена и одради посао без њега, нису га звали јер дешавало се да га не нађу у стану, или је, породица му је била чини ми се негде на селу, у неком селу Дворане, ја мислим да је. Тако да су у његовом одсуству вршили увиђаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Миљковић Милутина, да ли можете тачно да определите када је он дошао и када је придодат Вама на испомоћ у Суву Реку?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја Вам кажем, с најбољом намером драге воље бих рекао те датуме али стварно с обзиром на породичну ситуацију која ме је снашла и на болести не могу да се сетим датума прецизно када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо везивати за датум, да ли је дошао пред објављивања непосредне ратне опасности или после?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То су за мене датуми. Да Вам кажем, то су датуми, јер ја не могу да се сетим с обзиром на године и ову здравствену ситуацију, постао сам доста и сенилан и истраумиран и стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Гркајац Миливоја?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тих дана, да ли сте имали неки контакт са њим, дакле од 24?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја ћу поновити оно што сам и раније рекао. Ја сам Гркајца познавао у оном периоду док није објављено ратно стање, када је исти имао обавезу да се јавља на колегијуму у просторијама ОУП-а Сува Река. Тако да у том периоду ми смо се редовно виђали свако јутро, од дана објављивања ратног стања, ја више с њима нисам имао никакве контакте, никакве службене контакте. Дешавало се да повремено, Сикетић је чешће долазио, а понекад дође и Миливоје из знака поштовања према мени јер смо у том периоду кад смо сарађивали имали изузетну сарадњу, ето свратио би некад код мене кад је био слободан, ето да попије кафу, задржао би се на пар минута и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, опет везујем за те дане, мада кажете да нисте имали контакт са њим, да ли се сећате чисто ради подсећања Вам ово предочавам, да ли сте можда путем радио везе контактирали са Сикетићем?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити исказ сведока Гркајац Миливоја, који је дао на главном претресу 30.јуна 2008., овако каже «у Суву Реку, је отишао са два аутобуса, стижу испред ОУП-а Сува Река, где их је сачекао начелник ОУП-а Витошевић Добривоје, за кога наводи да мисли да их је очекивао», односно у уверењу је чак да сте га очекивали, каже даље «мисли да је Сикетића радио везом звао начелник ОУП-а Витошевић Добривоје и чекали су га негде око један сат испред ОУП-а Сува Река, где је била и врањска чета, тако да је било сто људи из Крушевца и Прокупља, четири вода и око 50 или 70 њих, не зна тачно колико је било, питао је Витошевића где је Сикетић, да би исти разместио људе тамо где је рекао командант Ранђеловић, том приликом Витошевић му ништа није конкретно рекао да треба нешто урадити», значи Сикетића су звали радио везом, и исти је дошао из правца Ораховца. Да ли је то Вама нешто познато?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Чекајте, који период наводите Ви то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је децидирано говорио о 26.марту, зато што каже да су тада дошли у поподневним сатима, у Суву Реку?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, да сам ја контактирао са њим, то би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, предочила сам Вам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ова прича би била истинита у периоду, ја сам њих дочекивао у том ранијем периоду, кад сам се сматрао да сам у неку руку био да не кажем претпостављени, али с обзиром да су били гости на мом терену, ја у својству домаћина старешинског имао сам обавезу да будем поред њих ако би им затребало нешто у смислу смештаја, или било какве помоћи да им се нађем на услузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овога се не сећате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то било тог дана, да сте контактирали са Сикетићем?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. Ја сам знао позивне бројеве Сикетића, али ја сам Вам прошли пут рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то је друго питање, ја Вас ово питам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, тих борбених канала ја на мојој моторили ја нисам могао да се укључује, ја сам имао ове локалне локале где сам могао да се чујем са тим старешинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас молим да нам објасните како то да се рецимо на питање суда врло сећате кад је Гркајац долазио у ОУП Сува Река, а на питање суда кад је дошао овај човек из Призрена Миљковић Милутин, да Ви не можете због болести то да определите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па Гркајац је временски више био присутан у Сувој Реци него Миљковић, дужи период је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На који период Ви мислите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не рачунајући оне паузе за викенд, када добија викенд да оде кући. Значи годину дана прије рата је Гркајац био на простору Суве Реке са његовом позадинском јединицом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али је питање кад је престао, и Ви то везујете за одређене догађаје, а кад Вас суд пита у односу на исте те догађаје, кад је дошао Миљковић Милутин Ви кажете не можете да определите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам ја тачно оријентационо кад је то прецизно било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас онда питам и за ове аутобусе, да ли обзиром на ове одговоре које сте мало пре дали, да ли и те аутобусе везујете за нека, за почетак бомбардовања или не?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ти аутобуси су долазили и годину испред рата јер су то организована путовања била тих полицајаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па онда Вас питам, а како знате да тог дана баш нисте сачекали аутобус и да нисте чекали Сикетића и да нисте били?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па зато што кад бих знао ја бих нешто више знао и око ових убистава, ако је то тај критичан дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако сам добро разумео, ако кажете да сте знали да су дошли аутобуси онда би то значи да знате више о убиствима а пошто не знате о убиствима онда нису били ни аутобуси?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Зато што Ви, зато што госпођа председница наводи тај датум, мада о половици ствари ја бих требао да знам нешто више, ако је то било тог критичног дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажете на питање истражног судије, ја се опет враћам на онај исказ код истражног судије, на страни 9 последњи пасус. Кад говорите о Бобану Вуксановићу, кажете «то је невероватан човек и у мирнодобским условима био је легенда за то месташце доле, ценили су га Срби, ценили су га Албанци, ми смо настојали управо због тога и великог знања и великог пожртвовања и велике стручности да га пребацимо у нашој јединици, међутим нису дозволили», и он је погинуо у саставу јединице територијалне одбране.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, кад сте ви то настојали да га пребаците у састав ваше јединице?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па отприлике од објављивања ратног стања. А он је био резервиста територијалне одбране, ми смо одлазили ту је и његов командант видео сам га данас у холу, и он ће Вам то посведочити, ми смо били упорни да га пребацимо код нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко сте то ви и код кога сте то били упорни па није успело?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како код кога, па код команданта његовог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ево га ту је он као сведок, Новица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јовановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А осим Вас ко је још то био упоран код Новице Јовановића?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Командир је ишо самном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, како се зове?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Радојко Репановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи вас двојица сте били упорни код Новице да пребаците?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тражили смо да Бобана пребацимо код нас јер смо процењивали да је можда потребнији нашем људству него њиховом, јер смо били већа формација рачунајући и на снаге које су долазиле на испомоћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико пута сте ви то покушали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја сад не могу да се сетим, у једном или два наврата није битно, али смо упорно инсистирали да се он пребаци код нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, зато кажем, кад кажете упорно то мени некако звучи као више пута?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, више пута то не, није ни било времена за више пута, јер је тај Бобан и поред тих свих послова које је нама помагао, а радио је и друге послове, помагао становништву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли се Ви виђали са Бобаном?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ретко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како онда знате за све ове квалитете а нисте се виђали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Виђали смо се у мирнодобском периоду кад је било времена за дружења и за неке краткорочне посете можда, а у време рата далеко од тога да смо могли ми да правимо неке контакте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи нисте се виђали у време рата са Бобаном Вуксановићем?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Он је веома рано настрадао ја мислим, кажем датуме не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да се ни једном нисте видели са Бобаном Вуксановићем до његове?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па није ни једном, видели смо се кад смо били пребачени у Дому здравља, пардон, ја сам погрешно ако

сам рекао да смо били измештени у школу у Дому здравља смо били. И то је све било по његовој препоруци. Он је рекао да ће имати довољно просторија да нас пребаци доле у дом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на која сте то знања, пожртвовања и стручност мислили кад сте предлагали упорно два пута да га пребаците?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, ја сам то пренео та искуства самих људи суворечких, али ја нисам живео у тој средини али у многим разговорима како код Албанаца још док сам оперативац био кад сам радио по теренима то сам слушао и како од Срба тако и од Албанаца, да су хвалили те моралне квалитете његове као човека, не рачунајући то што је доктор био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли о тим моралним квалитетима слушали и након почетка бомбардовања?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Није било времена више да слушам, он није био у нашем окружењу, био је одвојен у другој јединици, није било времена за измену неког искуства међу нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, пуномоћник оштећених.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видите мене овде интересује ово, он је рекао да је њему овај кога је поставио за начелника ОУП-а из Призрена, да му је рекао да он нема ту шта, да он само треба да представља ОУП пред представничким органима, е сад мене интересује какве је ингеренције стварно у мирнодобским условима имао у ОУП-у Сува Река, начелник ОУП-а?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја сам поменуо на претходном сведочењу које су моје ингеренције биле.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не знам, ја сам сад то читао па не видим то.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Шта Вас интересује конкретно?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па које ингеренције на пример у односу на командира станице?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па дужан сам био, ја сам Вам рекао, ја сам претстављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону молим Вас.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам претстављао орган пред тим општинским.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То сте рекли.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е а мене интересује каква је Ваша, шта сте Ви ту, коме сте шеф, шта, коме нешто наређујете, коме?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ингиренције у мирнодобским условима?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, у ОУП-у Сува Река, то је мали орган био, где, реко сам Вам и прошли пут 80%.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Униформе, 20% ових?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је, остатак је био.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, али на целини као ОУП је свугде начелник ОУП-а је надлежан колико ја знам овде у Србији и за униформе и за ове, он је најважнији?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Није, да Вам кажем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А мене интересује шта сте Ви били?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам имао оперативу и мени је речено, акценат ми је, зато сам и повучен из оперативе.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А над Репановићем јесте имали неке ингиренције?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам начелник био.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро, шта, јер он морао Вама да реферише догађај, јел учествовао на колегијуме, јесте ли Ви председавали колегијумима, јесте ли Ви одређивали правце?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, све је то било у мирнодобским условима.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У мирнодобским?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То што сте ми Ви провоцирали, рекли сте ми да сам бог био, мислим то не стоји.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, него ја знам да је главни начелник ОУП-а, ја кад интервенишем, ја више интервенишем код начелника ОУП-а него код командира милиције, он је бољи, јачи.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па то је мали орган господине браниоче, то је мали орган.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем три референта су била.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него Ви кажете само да претстављам, тако сам ја, сад сам овде прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да није имао командну него руководну.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е руководну, то.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам рекао руководну.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али то ја нисам разумео.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, да, руководна.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја па и сад не разумем, али добро. А ко је био начелник, били сте члан Општинског штаба цивилне одбране, јел, ко је био начелник штаба?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не могу да се сетим да ли је у по тој функцији био председник општине или председник партије, не могу да се сетим, стварно, прошло је време.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А откуда сте Ви знали, овде сте се изјашњавали нешто, после ћу то рећи, ево о паљењу кућа, а откуда сте знали да се куће пале, јесте ли то видели лично?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знате како, ја нисам становао у Сувој Реци него сам путова за Ораховац, и кад сам пролазио путем било је случајева да сам гледао запаљене куће.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, јесте ли на то реаговали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесам реаговао, испричао сам оно што сам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово за Сикетића и то да сте му другарски рекли?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, другарски тако је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли реаговали званично онако нешто?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како сам могао званично да реагујем, јел знате какав ми је, ја ту нисам завршио, мало сте ме деконцентрисали, нисам завршио ту причу, он је мени рекао што сам се после убедио на свој став, он је мени рекао нисмо ми у ситуацији да се то контролише јер то је рат, пуца се и с једне и с друге стране, гађа се из ваздуха, тешко је ту нешто конкретно предузети, кад сам одлазио кући.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Само да Вам ово кажем, у мом стану је српска полиција пуцала и цео стан ми је био избушен, јер је неко из зграде отварао ватру на полицајце у Ораховцу и мој стан је цео био избушен, два дана прије тога ја сам купио нови регал, кад сам упао у стану цео је био избушен.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да Вас питам ово за, на том вашем складишту, је ли, у магацину јел било бомби и снајпера?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам, ја тамо нисам улазио, али је нешто приручно, нешто мало било, све што се набавило, то се набављало из резерви из магацина секретаријата.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел знате Ви неког Стефановића?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам, то је Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Милош Стефановић, он је нешто ишо у неко село тамо.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Неко село јесте, околина Суве Реке, Мушотиште.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел он био магационер?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па он је имао као неку улогу домара, курира.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. И сад ово, опет ћу да се вратим на ово, овај Миљковић кад је дошао какве он има ингиренције, Ви сте рекли сад ове Ваше, а какве су Миљковићеве?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Заједно смо ишли.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел има он нешто над Репановићем, Јовановићем?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, на састанцима, ја бих започео да реферишем, он је наставио, или ако би начелник мене прозвао ја бих то завршио, кад би њега прозвао он је завршавао. Спавали смо један поред другог.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Репановић и овај Јовановић, он је био самосталан?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како мислите?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па јесу ли они имали неке, јесу ли зависили од Ваших неких упутстава, наредба, јесу ли они морали нешто да Вам реферишу, јесу ли морали нешто да Вам објашњавају?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па нешто је било објашњавано, нешто у краћим цртама, јер они су знали да команде од мене нису ишле.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Извињавам се ово је прошло време, ја сам заборавио, ово за хотел «Бос», знате ли Ви тај хотел?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је држао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је држао овај оперативац државне безбедности.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли ту била смештена нека мисија међународна?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја се не сећам да су ту били, ја знам да су у некој албанској кући били јер сам ја директно контактирао са том мисијом.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи, да ли сте Ви конкретно у Сувој Реци видели неке запаљене куће у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, у Сувој Реци нисам имао прилике да видим, јер ја нисам излазио, поготову ратна ситуација кад је била, ја из канцеларије нисам излазио, ја по теренима нисам ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само једно питање, баш у вези са овим да није излазио, а како је онда Сикетићу рекао у другарском неком обраћању да не?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Долазио је он код мене кад би наше неко да тако назовемо слободно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону молим Вас.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Дошо би то станице, у ствари ми тад нисмо били у станици, у том приватном објекту, ето толико би се задржао да испуши једну цигарету и да попије кафу.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, и у том кратком времену Ви налазите да му кажете да не пале куће?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па то је моје запажање било, да Вам кажем, ја морам.

НАТАША КАНДИЋ: Какво запажање кад нисте излазили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја сам Вам реко, ја сам малтене свакодневно путовао за Ораховац, то је 54 километара од Суве Реке.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, а зашто Сикетићу то кажете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па зато што је он долазио код мене.

НАТАША КАНДИЋ: А јел долазио још неко од тих командира?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па Сикетић можда да назовемо, не често, јер није било времена, понекад и Гркајац је долазио и покојни Горан, е њега сам заборавио. Горан Величковић који је водио ту борбену јединицу прокупачку, која је по формацији чета била.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли још некоме скренули пажњу на?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја сам свима говорио понаособ, ја ћу само да изнесем један податак да би сте стекли слику, испада из овог мог сведочења као да ја нисам био заинтересован за то место, за тај орган, за те људе, за то становништво. Само да Вам кажем, да сам ја доле запоставио сам своју породицу, два сата сам дуже, два дана пардон, остао сам дуже од мојих полицајаца, од мојих људи, конкретна Сува Река је била измештена, сви људи су отишли према Србији, ја сам доле са упућеном јединицом, тим 37.одредом остао до задњег момента. Нисам чак успео, породица се сама сналазила да изађе и

да напусти Косово, ја сам остао са њима до задњег тренутка, док нису се изместили, док није стигло наређење да се напусти.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте у вези са овим паљењем кућа нешто рекли некоме из ОУП-а, командиру Репановићу, помоћнику?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па то смо ми свакодневно говорили, колико је то могло, ја Вам кажем и Сикетић ми је рекао да тешко је то било ставити под контролом јер је, дејства су била иза сваког жбуна, иза сваке куће, нико то није могао да процени с које стране је, ко то пали, како то долази. Хоћу да кажем да то није нешто рађено са умишљајем.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас само још питала, кажете да сте за убиство породице Бериша сазнали кад сте дошли и да се онда међу полицајцима шушкало, па?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нисам ја реко да се шушкало.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мислећи на јавност, ја сам то кад сам тек дошо у Србији те сам коментаре чуо у Секретаријату крушевачком, на јавна гласила и на медије.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте чули у секретаријату?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па где су ми људи помињали да код случаја Слободана Милошевића, ја то нисам гледао, да се помиње Сува Река, да су биле неке жртве са Албанске стране, да је страдало тамо неко невино становништво, ето то је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само предочила, прошлог пута када сам Вас питала да ли сте самостално обављали посао начелника ОУП-а Сува Река, Ви кажете «не, од дана бомбардовања мени је у послу са истим овлашћењима испомагао колега Милутин Миљковић». Знате, сад сте прецизирали, значи прошлог пута да је од дана бомбардовања?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро, сад немојте да ме хватате за то, ја сам у старту реко да не знам те датуме и не могу да памтим, велика су, страховита је динамика била свакодневна да не могу да се сетим стварно ни датумски, ни месеца кад је он дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци изволите?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ја имама само пар питања. Ви знате Радојка Репановића веома добро, јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, познајем.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли Вам се било који полицајац било када жалио да је он одредио одређене људе да врше убиства по Сувој Реци и да терају становништво?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам и прошли пут у својој изјави рекао да такав коментар никада нисам чуо, до измештања.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А јесте ли имали Ви неку специјалну јединицу у оквиру ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, имали смо једно.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јел она била ту тог дана када се то десило?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не могу да се сетим датумски.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ко је чинио ту јединицу, јел знате можда имена?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам ко је предводио, то је формација једног одељења је била, Драган Борисављевић, иначе наш заменик командира.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесу ли они били почетком бомбардовања у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, не може то да се попамти, они остану два дана, они нису имали ни обавезе да се јављају нама у станици, све директиве су ишле одозго из секретаријата где су их померали по ратиштима.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јасно. Јел знате можда полицајца Велибора Вељковића?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Вељковић?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па како би Ви сад прокоментарисали његову изјаву да је он реко да је он, командир, оформио одређену групу за убијање и да је он њима наредио да иду по кућама, да убијају и да товаре и да возе?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја да Вам кажем, ја први пут, прошли пут кад сам сведочио у фази истраге, кад ми је поменут и кад га је мој бранилац господин Недић кад ме је питао који је тај Србољуб. Велибор Вељковић ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то причате у својству као сведок што сте дали изјаву, јер ова Ваша изјава као окривљени.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Као окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немојте, не.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не добро, али хоћу да повежем само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, значи као окривљени што сте давали то ће. Дакле Ви памтите ту причу, значи памтите причу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Када ми је то поменуо ја нисам могао да се сетим тог полицајца, е онда, случајно ми је синило у глави и сећам се једног детаља кад ми се командир пожалио да највећи проблем је његов када је тај Србољуб.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Велибор Вељковић.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Велибор дошо у нашем ОУП-у, није знао где да га распореди. Ја сам га питао о чему, јел то проблематичан човек, о чему се ради, не, каже није проблематичан него он је сав некако истраумиран, не могу да нађем посао за њега и стварно што се десило, онда га је распоредио да ради као ћата, да пискара нешто, а потребне су биле за терен, за сектор, за позорницу шта ти ја знам, за неке озбиљније задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је говорио о томе да је ишао и да је он скупљао лешеве?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То не знам, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Још само једно питање, а надовезао бих се на питање тужиоца, односни се на Бобана Вуксановића, он је стварно био доктор па не знам зашто баш у полицији, јел имао неко, јел имао он било каквог утицаја код полицајаца, јесу ли га они ценили, јел би послушали нешто његово што он каже?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Изузетно су га ценили, ја сам Вам реко, изузетно га је ценила читава Сува Река, не само српски народ, него и албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви памтите, јел он имао неку још функцију поред тога што је био доктор?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Он нема коју функцију није имао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ми имамо овде извештај да је он био начелник територијалне одбране за подручје Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Начелник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је начелник сад, иза мене, да ће давати изјаву, он ће то боље да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ја не знам да ли постоје неке разлике, то имамо као да је командант а ово је начелник територијалне одбране за подручје Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Госпођо председнице да Вам кажем, он није радио у полицији да ја то потврдим, он је радио у територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не ја Вам питам да ли знате случајно, да, добро.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А иначе имао је функције, он је био председник ловачког друштва, у шаховском савезу. Што год му је понуђено он се није бранио и није се штедио. Да Вам кажем, Сува Река је изузетно мало место, а однос становништва, само да тај податак имате, ја мислим да је негде око два и по посто српског живља било од укупног броја негде око 80.000 становника Скупштине општине Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питања.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Ви познајете, питање за сведока, полицајца Чукарић Слађана?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам и прошли пут реко, Слађана сам упознао по основу земљаштва јер је он из тог мог краја био из Велике Хоче.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Какав је он као полицајац био обзиром да сте Ви њему били начелник ОУП-а?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, глупо је да сад ја овде причам о неким његовим квалитетима или мањкавостима, а по питању те службености и квалитета не бих могао нешто много да кажем из разлога што је он код нас у станици дошо негде испред самог рата, значи веома кратак период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је дошао, зашто, зашто је упућен код Вас, који је разлог био?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, наша станица, то ће командир мало боље да Вам појасни, ја мислим потребе су биле још 30, 40% за попуњавањем, е сад, по ком основу, шта, како, а с обзиром да је дошо испред рата стварно о тим квалитетима или мањкавостима не бих могао да Вам кажем.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је он дошао из полицијске школе или је дошао из грађанства, да ли је дошао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је неки курс, са курсом дошао. Ја мислим да није школу имао полицијску.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познато да је полицајац Чукарић завршио неку специјалистичку обуку, не мислим основни курс, него неку специјалистичку обуку која постоји у саставу образовања у МУП-у?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, ја мислим док је код нас био у станици на никаквој обуци није ишао.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познато да је он било када учинио неко кривично дело за време док сте Ви били његов начелник?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Таман посла да учини кривично дело и да ради у полицији то је непојмљиво.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Пошто га знате као земљака, да ли Вам је он деловао као човек који евентуално може да учини неко теже кривично дело, да не кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да ли Вам је деловао?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У реду. Само још једно питање, да би смо били јасни. Да ли је он био у сталном саставу ОУП-а Сува Река за ово време које је предмет Вашег сведочења?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како у сталном саставу, не разумем, имао је радни однос.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, мало пре сте објаснили да сте имали стални састав и неки састав који је био интервентни специјализовани, који је био ван Вашег састава?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А не, не, није он био у тој специјалној јединици.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Е, ништа више, хвала судија, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете у специјалној јединици, да ли то мислите на овај посебни вод ПЈП из Суве Реке?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мислим на ПЈП, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Господине Витошевићу, Ви о овом догађају о коме ми судимо сте рекли да нисте упознати и да сте чули после рата, ја Вас у вези тога ништа нећу питати, питаћу Вас сасвим друге ствари ван тога. Интересује ме уочи рата, значи кад је већ требало, кад се знало да ће да дође до рата, конкретно да кажем 23.марта је проглашена непосредна ратна опасност преко телевизије, ако Ви нисте добили службено обавештење. Да ли сте Ви имали неки задатак да се ОУП измести?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Наређење?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Наређење, да. Да се измести ОУП Сува Река због тога што ће рат, значи 23?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем, колико се ја сећам, и прошли пут сам рекао на прошлом сведочењу да су неке депеше

долазиле после бомбардовања Секретаријата у Приштини и Митровици и да смо морали да поступамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, господине Витошевићу не питам Вас, то је 29.март о коме Ви причате, ја Вас питам 23., још није почео рат, 24., је почео рат ако хоћете да Вас подсетим, да ли сте 23., 24., добили инструкције из Београда или из Призрена, СУП-а Призрен од господине Војновића да сте дужни због непосредне ратне опасности да изместите СУП и људство на безбедно место?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, ја се не сећам да је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли је Вама познато да је СУП Призрен измештен пре, 24., из просторија?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, јесте било је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Зашто се СУП Призрен изместио да ли Вам је познато?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па вероватно је било неких најава да ће доћи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А за Вас да ли је било у обавези и да ли је било најава да ће да се, да изместите људство из СУП-а који може да буде бомбардован?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Е па ја сам Вам реко, кад смо добили ту најаву, ми смо изместили орган.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи независно од датума значи, када сте добили најаву Ви сте тад изместили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи најава кад је стигла и ако утврдимо кад је дошла најава то значи да сте тад предузели измештање?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је, ја датума не могу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Датума се не сећате. Е добро, само то да расчистимо. Е сад ме друга ствар интересује, измештање СУП-а подразумева, шта подразумева измештање, Ви да нам одговорите, шта је подразумевало измештање ОУП-а, извините, не СУП-а, ОУП-а Сува Река.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Комплетно људство напушта просторије ОУП-а.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, то је једна ствар, јел има још нешто да се ради?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Са собом се носи оно приручно наоружање, преноси се она техника која се користи за комуникацију, за везе и то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, и папири неки јел се носе?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да и нешто од папира.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сад да Вас питам, како сте требали те папире и технику да изместите, да ли је постојала нека средства у која сте утоварили то и, јел се сећате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел знате ко је обављао те послове у оквиру ОУП-а, главни носилац био тог исељења?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам, стварно тога се не сећам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не сећате се, добро, у реду не сећате се да идемо даље. Е сад Вас питам, изместили сте се, није битно који је датум, јесте ли Ви препустили ОУП празан, нико га није чувао или сте га обезбеђивали и даље?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па мислим да је нека стража била поред.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Изван ОУП-а?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Изван, али добро се сећам да су се склањали у некој приватној кућици.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е то да Вас питам, где се налазила?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Кад год је опасност из ваздуха, а знате због чега се то сећам, јер сам се у оно, вечерњим сатима имао сам обавезу да са специјалом, јер је једино та веза радила, морао сам да се јавим доле у секретаријат.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е, само да Вас питам, где се та кућа коју сте сад поменули приватна, налази у односу на ОУП, ако можете да опишете већ?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па да Вам кажем, то је, па да ли сам прецизан, не знам, пар, десетак метара од станице.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кад станемо и гледамо путем ка Приштини?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: С леве стране.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: С леве, хвала. добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија је то кућа била, је знате? Не знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то напуштена кућа била или не?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте, напуштена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напуштена.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да сам ја био становник Суве Реке вероватно би знао више детаља о томе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Мало пре је постављено пар питања у вези ових паљевина кућа које Ви поменусте. Јесте Ви кад сте ишли према

Ораховцу видели те куће или касније, да ли су гореле или не, јел знате како је дошло до тих паљевина, да ли у борби, да ли на неки други начин?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ви мене питате управо то што сам ја Сикетића питао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е добро, то сам хтео да чујем, хвала. Сад ме интересује нешто, Ви имате неки правилник о информисању у МУП-у јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: По том правилнику да ли сте Ви дужни неког да информишете о неким догађајима који се деси на територији надлежности ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како мислите, на које догађаје?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па безбедносно интересантне, не знам како се зове то код вас?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Безбедносне, има ту свакојаких, из области криминалистике, има из области општих и управних послова.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, мислим оно, каква врста информисања постоји у ОУП-у?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А мислите на информисање наше, у склопу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, мислим на више, не мислим, и на Ваше послове, али интересује ме?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Више моја је обавеза је била, ја сам реко по тој линији рада коме сам био подређен и кога сам требао да известим то је био начелник секретаријата у Призрену.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ви или, јел Ви шаљете депешу којом га информишете или то ради нека Ваша служба по Вашем налогу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Депеше, то су ишле по линијама рада, оперативци сами шаљу депеше. Ја потписујем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А, Ви потписујете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И то иде, депеша где иде, СУП Призрен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: У СУП Призрен.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли би могли да нам искоментаришете да о овом дану о коме ми судимо све овде, да, како, шта можемо да закључимо из тога да никаква депеша из СУП-а, ОУП-а Сува Река није отишла за Призрен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, ја да сам је видео, да сам је потписао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, слушајте ме пажљиво шта Вас питам, шта можемо да закључимо, евидентно је да овде имамо доказе да такав догађај није евидентиран у ОУП-у Сува Река и да СУП Призрен није обавештен о томе?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да ли је СУП Призрен обавештен ја колико сам видео из оног оптужног предлога ту је увиђај извршен.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Увиђај 30-., ми причамо о догађајима о извештавању 26.март, зато Вам кажем, у дневнику догађаја ОУП-а Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то да ништа не стоји у дневнику догађаја, ако имамо доказ материјални да је био увиђај на Рештанском путу, како је могуће да то није евидентирано?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел то значи да ОУП није био обавештен о томе кад нисте известили ове горе?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да би то требало ови из секретаријата да извести који су послали увиђајну екипу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како су они могли да пошаљу увиђајну екипу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Одакле ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су из секретаријата вршили патролирање тим Вашим реоном?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је искључиво Ваша била патрола?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је, наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажу претрагом терена нашли су лешеве, да ли то значи да је ваша патрола?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Највероватније наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била тог момента па претрагом терена.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мада су ту били и.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па дошо би ја дотле али нешто друго хоћу, ја сад питам за 26., а не за 30., доћи ћемо и до 30., јер имамо и за то извештај. Пажљиво ме слушајте, ако ОУП Сува Река није обавестио о неком догађају значајнијем 26., СУП Призрен, да ли то можемо да закључимо да Ви нисте знали, били упознати у ОУП-у Сува Река са тим догађајем па нисте известили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли, питао сам да ли то значи, исто као што је тужилац питао и сви питају да ли, па кажу, ја питам то. Да ли то значи да нисте обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашем питању је и одговор, закључак дајете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па питам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам то икс пута рекао да нисмо, ја нисам лично обавештен.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Ми имамо овде доказ да је ОУП Сува Река 30., ја мислим да је 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Марта обавестио дежурну службу СУП-а Призрен да су пронађени ти лешеви.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јел стоји у потпису да сам ја то потписао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, слушајте ме, немојте, ја сам Вама рекао, не знате о догађају нити Вам ишта ампутирам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро, али Ви мене питате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја вам кажем имамо доказ да у записнику о увиђају да је ОУП Сува Река 30.марта обавестио дежурну службу да су пронађени лешеви, пет, шест лешева на Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И питање је, да ли Вам је, да ли је то прво сазнање о неким лешевима о којима је ОУП Сува Река обавестио СУП Призрен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Господине браниоче, ја сам икс пута рекао да ја о тим лешевима не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: О којим лешевима, не причам о 26., не причам више о томе, ја Вам кажем 30., ево имамо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и да је радник Ваш коме сте Ви надређени да је био на том увиђају?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: По обавештењу ОУП-а Сува Река изашла је екипа, да су антитерористичким дејствима пронађено толико и толико лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јел то безбедносни догађај о коме Ви као начелник ОУП-а нисте обавештени?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја нисам био обавештен.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да је 30., у Сувој Реци пронађено осам лешева и да је о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то нисте знали?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Обавештен СУП Призрен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже није знао, уопште није знао о томе. Ни Јовановић Тодор Вам ништа везано за то није рекао а Ваш је био радник Ви му надређени, он излази са екипом?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не само то, то је догађај који је евидентиран и у књигу дневних догађаја ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем и стим Тодором доста смо проблема као с радником имали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете ми рећи, јесте ли Ви ишли на колегијуме начелника СУП-а Призрен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ишо сам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зар један догађај као што је 30.март где сте пријавили шест лешева није била обавеза Ваше да реферишете начелнику СУП-а Призрен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама, ја нисам знао за те лешеве, ево сад Вам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма које лешеве, Ви опет, ја не знам о којим лешевима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он уопште није знао ни за какве лешеве, ево сад да Вам ја преведем, он ништа не зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У реду, идемо даље, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не зна ништа о лешевима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е, ово сам хтео да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не везује за датуме, значи не зна, каже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мало пре рекосмо да сте имали или оделење или вод ПЈП-а Борисављевића, јел тако, ако се не варам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко ангажује, кад се иде на задатака, ко ангажује тај вод?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тај вод ангажује, он је имао свог командира претпостављеног у секретаријату.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У Призрену?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел се тај њихов командир чете звао Вељко Раденовић?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте. Како је он обавештавао те људе који му припадају да треба да се јаве на задатак?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је вероватно ишло преко командира, преко мене није ишло.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Преко ког командира?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Радојка.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, а како технички, да ли Вам је познато?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Откуд ја знам, они се договоре, можда моторолом.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Моторолом?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мене никад Вељко није позвао за неки.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи, Ви никад нисте обавештени да Вам је ПП вод или чета ангажована на задатку?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нисам имао евиденцију око тога, нисам имао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ма Ви као начелник јесте ли упознати, јел Вам дође Репановић је командир станице, ко је њему шеф?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама да Вам кажем то су ратни услови.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ма ја Вас не питам ратни услови, ја Вас питам ко?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја вам објашњавам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја Вас не питам за рат, ја Вас сад питам како се ангажује ПП?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја Вам кажем како је ишла та координација.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па јел Ви имате информацију колико је бројно стање Вашег људства у ОУП-у Сува Река, свакодневно, јел правите онај, јер Вас упознаје Репановић као командир присутно 30 или 50 или 40?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Али Репановић је имао много већу проблематику неко што.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ма не, пустите, ја знам проблематику Репановића, ја питам Вас да ли је бројно стање ОУП-а Сува Река Вама дневно достављано, да знате да ли имате на располагању 30 људи или 60, ако вод од 20 људи није ту, значи не могу да обављају редовне задатке, то Вас питам?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама то је рат био, то је све ишло преко.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па знам, али Ви у рату имате обављање, јел се нешто изменило у обављању редовних полицијских задатака почев од 23., па надаље, за Вас у ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Много се изменило.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Шта се изменило ајде реците, јесте ли радили патроле?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, у неком.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Градске патроле јесте ли радили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ма које патроле.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Пешачке патроле?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ма какве пешачке патроле нигде становништво није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А шта је радио Бунгу Сејдиу ајде реците?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како шта је радио?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Шта је радио, који посао је обављао у ОУП-у Сува Река, Бунгу Сејдиу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам да ли је био позорник или шта је био.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па јел се обављала позорничка служба?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама повремено, понешто је могло да се одради.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па молим Вас, шта су Вам радили људи у Сувој Реци за време рата?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па зар мало је ангажовања било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па на чему, то Вас питам, то нам објасните шта су радили Ваши полицајци за време рата?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ми смо на пример, наш објекат је чуван да не кажем, по петнаестак полицајца.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, и даље шта сте радили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ово нису питања за мене, ово боље зна командир да вам објасни.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Слушајте, немојте командир. Ви сте, ко је претпостављени Радојку Репановићу? Ко је претпостављени Радојку Репановићу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па он је имао свог начелника по линији рада.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ја Вас, по линији рада, ја Вас питам у ОУП-у, коме дисциплински одговара Радојко Репановић, ја Вас питам кад Радојко Репановић изврши дисциплински прекршај, ко подноси пријаву против њега? Ко подноси против Радојка Репановића пријаву?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам о којој пријави сад причате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Прекршио је дисциплину радну и покреће се дисциплински поступак, ко је једини овлашћен да њега гони, да поднесе пријаву? Јел знате или не знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Он је имао начелника полиције.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Витошевићу Ви сте једини овлашћени дисциплински поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Витошевићу, мало је необично Ви сте начелник полиције.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте сведок овде и морате да нам одговорите оно што знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви приказујете нама да ништа не знате, ни о чему нисте упућени, знате, мало је необично начелник полиције, ратно стање, и Ви ништа не знате, знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А да Вас питам, јел можете Ви мене да схватите зашто сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник ОУП-а?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Само мало, само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго, Ви знате ко је Петровић Милан, јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта је рекао? Петровић Милан је рекао да се радило исто као и у мирнодобским условима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сви то кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је морало тако да се ради. Друго Милан Петровић каже да су полицајци, сви су у Сувој Реци подносили извештаје начелнику ОУП-а.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви о томе ништа не знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда каже начелник ОУП-а копију тог извештаја прослеђује према одељењу крим.полиције о одређеној активности.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Само да Вам објасним, а зашто је мени начелник наложио да ја будем члан општинског штаба, ја сам Вам река просто ми је незгодно било зашто ме је сваког дана слао у том ратном периоду да одлазим, чак ми је једном приликом, то сам рекао у изјави, реко ми је председника општине под руку и да се стока товари на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана сте Ви одлазили у општински штаб?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ако ћете ми веровати сваког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана, излазите значи из станице, пролазите градом, па шта видите, јел видите уопште неки дим, неке паљевине или нешто, да ли сте видели пошто сваког дана одлазите до општинског штаба?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па Ви немате представу да је то грмело са сваке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам конкретно.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па то је свакодневно било гађање из ваздуха.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел може, само хоћу да ми одговори, ко против Радојка Репановића подноси дисциплинску пријаву када прекрши правила службе. Дисциплинску не кривичну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ко комданира Радојка Репановића, ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко подноси?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја бих је поднео да сам знао да има тога.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е то, па то ми само реците, ја бих требао ако је прекршио. Нисам Вас питао да јесте и нисам реко да јесте, то ми реците.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А на коју пријаву Ви мислите сад?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Дисциплинску пријаву, да ли је прекршио на пример није дошао на посао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А Ви то претпостављате или?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па претпостављам, претпостављам, примера ради то Вам говорим, нисам мислио да је. Господине Витошевићу, ја сам разумео да сте Ви ораховчанин, јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А овде сте били да упућени да радите. Да ли Вам се дешавало да неки дан прескочите и да не одете у Ораховац из Суве Реке?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Било је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Било је. Хоћете ми рећи, где сте тада спавали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја сам то објаснио прошли пут, спавао сам у станици.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А кад је почео рат?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како кад је почео?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кад је постало опасно да се спава у станици, где сте спавали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама, мени је још опасније било да путујем, али сам морао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, само ме слушајте пажљиво, уопште није питање никаква замка, немојте да се плашите.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ма шта да се плашим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питам Вас, кад прескочите да одете у Ораховац, значи да сте принуђени да останете у Сувој Реци, где је то где сте Ви спавали а кад сте изместили станицу? Ако сте? Па не кад је прескочи, мора негде да спава.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Спавали смо у том приватном објекту.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте тај приватни објекат налази у близини СДК-а, тај стан?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, а где се налази, ајде реците?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја Вам кажем, то је при дну, испод центра, доле на путу Сува Река-Призрен, поред мостића.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел ми говоримо сад о измештеној станици или о месту где сте Ви спавали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Чекај, чекај, ја нисам, кад смо измештени у приватној објекту, ја нисам долазио у станици да спавам, него спавао сам у тој приватној кући.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јел исто место било где је измештена станица и где сте спавали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. Како, не разумем?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Пазите, ја Вас не питам, ајде да будемо јаснији, где је та кућа приватна где је измештена станица кад је измештена?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То сте објаснили, а ја Вас сад питам, јесте ли у истој тој просторији где је измештена станица, значи и где је дежурна служба и ови други полицајци, јесте ли у тој просторији Ви спавали кад останете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте у тој кући сам спавао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У тој кући?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, дешавало се, ми смо чак и неко као дежурство међусобно имали, дешавало се да је и Радојко ту спавао, и Миљковић је ту спавао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А колико има просторија онда ту где сте, јел то с друге стране куће, јел хоћете то мало да нам?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Имало је, сад не могу да се сетим било је више просторија, дежурна служба је била у приземљу, а имало је више тих соба.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас разумела да тад кад је објављена ратна опасност и кад је почело бомбардовање да није било патроле уопште да се није обилазио град, да се нису комуникације обилазиле?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ма јесу, али је то било све нешто у редукованом смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је то редукован смисао, у ком редукованом смислу, у смислу редуковања људства, патрола, како, опишите нам то, шта то значи, обилазите град редуковано, шта то значи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па редуковано у краћем временском периоду, повремено, брже се то ради, онако колима се пређе град и врати се у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли има по сменама да се то ради, од седам па рецимо до петнаест, па од нула до осам?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па јесте у сменама било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи по сменама јел су се обилазиле одређене комуникације у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Обилазиле су се али је сужен простор био из разлога реко сам Вам да су почели, овај, како је рат све више одмицао ова УЧК војска је постављала и своје пунктове у близини Суве Реке, тако да ми више нисмо имали ту просторност где су могле те патроле да обилазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам показати са ЦД је скунут налог за извршење службеног задатка, ви имате те ЦД, и имамо дана 25.марта налог за извршење службеног задатка број тај и тај, и каже ко је био све у патроли, па је одређено за дан 26.март., значи правио се распоред 25., за 26., од нула до осам часова. Извршити обилазак комуникације дела магистралног пута Призрен-Приштина од Суве Реке до партизанског гроба у близини села Црноћево, па онда имамо даље, извршити обилазак града главном улицом Цара Душана а повремено и шири део града са задатком извршити на реону изнад шумице до насеља Широко, приликом обиласка вршити легитимисање непознатих лица и радити на проналажењу и хватању лица која су учествовала у терористичким акцијама, па даље да Вам не читам, то су неки налози за извршење службеног задатка, значи везани за тај период. Па не могу да схватим онда како Ви кажете да није било патрола, да је то све редуцирано, а све имамо по сменама?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ко је то потписао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем Вам то је из рачунара, сад ћу Вам рећи, за извршење службеног задатка налог, Министарство унутрашњих послова-Секретаријат у Призрену ПС Сува Река, пише само командир

полицијске станице, поручник Радојко Репановић, без потписа, само је овако евидентирано. Па чекајте ако је потребно да се Вама реферише и да Вам се поднесе извештај, како је могуће да патрола иде, обилази све то и обилази насеље Широко и све, а да Ви ништа не знате шта се дешава у граду?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Изволите питања даље. Браниоци изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само још једно питање. Да ли знате можда у току рата, почетком рата који ауто је возио Радојко Репановић?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: У току рата, мислите на службени ауто?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, уопште који је ауто, да ли је користио службени или приватни ауто?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је имао приватни ауто свој.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јел знате можда која марка?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу сад да се сетим, знам да је неки зеленкасте боје био, да ли је форд био не могу да се сетим стварно.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Хвала. Приватно возило господина Репановића?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, да, на приватно.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А јел возио још неки други ауто осим тог зеленог аутомобила?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па имао је службеног «стојадина» колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, да ли Вам је познато ко се ангажовао око измештања станице, ко је ишао да обезбеди евентуално неке камионе да се пребаце ствари, да ли Вам је познато, да ли се неко ангажовао из Вашег ОУП-а?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам то није познато?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, питања. Репановић, изволите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добар дан господине Витошевићу. Ви сте били у то време начелник ОУП-а Сува Река, јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли сам ја као командир полицијске станице био Вама подређен у то време?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да ли сте били подређени?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Хоћете ми рећи, какав сам ја био као човек, као радник, као командир полицијске станице пре рата, за време рата, хоћете да опишете то?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја могу да опишем више пре рата, кад смо се много више дружили, контактирали, могло би да кажем само сваку похвалу на Ваша, а то би повезао Ви то добро знате кад је она репортажа рађена о нама испред рата, које смо похвале добили из министарства.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли сте Ви било када чули, то Вас је питао и мој адвокат, чули да сам ја издао неко незаконито наређење, непосредно, посредно, од грађана, од полицајаца, од било кога, пре рата, после рата, кад смо се изместили, било када да ли сте чули нешто лоше да сам ја радио незаконито и слично томе?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Далеко од тога, Ви добро знате какви смо ми професионалци били у периоду док је могло да се ради професионално, док нису наступиле ове ратне страхоте и у том периоду стварно што се тиче с Ваше стране све је било у најбољем реду.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли је дежурна служба сачињавала дежурне извештаје за 24 часа?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја то могу да се сетим, да не испадне сад да избегавам нешто.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, не нема шта да избегавате, слободно одговорите, ја овде питам да, мени је у интересу овде само истина, ништа друго.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је. Тог предратног периода сећам се да су ишли сви ти извештаји, изјутра дежурни шеф смене доносио на мом столу, ја сам тачно имао комплетну информацију о свим догађањима.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Е сад ја Вас питам, тај дневни извештај, што добијете Ви од дежурног, да ли ја тај исти примерак добијем као и Ви што добијате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па вероватно.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли дежурна служба извештава дежурну службу СУП-а Призрен о целокупним догађајима на нивоу ОУП-а Суве Реке или само о пословима полиције?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па знате да су моји референти и допунске извештаје.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, не, ја Вас питам за дневне извештаје, да ли се провлачи и криминалитет кроз дневне извештаје и јавни ред и мир?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Провлачио се и криминалитет.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па значи, јел су то послови криминалистичке полиције или полиције? Оператива или полиција?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, полиција.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Криминалитет?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А зашто су постојали оперативци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па не, не, одвојено по линији.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Господине Витошевићу, полако, ја Вас питам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, посебни су извештаји ишли од компјутера.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Е сад ја Вас питам, тај извештај дневни што иде СУП-у Призрен, у чије име он иде, иде у Ваше име као начелнику ОУП-а или у име командира полицијске станице?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Извештај где сам ја потписивао ја сам носио.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Господине Витошевићу, није реч о потписивању, ја Вас питам у чије име иде?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како мислите у чије име?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јер тај извештај иде увече у пола ноћи, нити сте Ви ту, нити сам ја ту, али се пише или у Ваше име или у моје име, ја питам, и нема шта ту да се устручавате.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па добро, ако сам ја Вама био претпостављени вероватно је у моје име ако сам био начелник у то.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи тај извештај добијамо ја и ти и то је тај извештај који иде у Ваше име, значи били сте обавештени?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Све оно што сам ја био обавештен били сте и Ви обавештени, јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Условно тако.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Хвала лепо. Прошли пут кад сте били овде споменули сте да је постојало неко обезбеђење на винарском подруму, колико сам Вас ја разумео?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не знам за то обезбеђење.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја Вам кажем да сте споменули прошли пут да је било на винарском подруму?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А да, речено је као да на подруму да је било.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако сте рекли, а сад је моје питање, ако знате одговорите ако не знате немојте да одговорите, кажите знам или не знам. Да ли Ви знате када је постојало то обезбеђење на винарском подруму пре рата или за време рата?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је то за време рата.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јесте ли сигурни или мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад јесте ли сигурни?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Мислим, нисам сигуран.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи то је Ваше само мишљење, јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, да ли знате ко је био тамо на обезбеђењу за време рата?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па како знате онда да је било обезбеђење?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А кога мислите да ли знам?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Неког од полицајаца.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Који су људи тамо радили?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да, да, за време рата да је био тамо.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам, не знам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А да ли знате да смо ми имали полицајце у Ђиновце, у Топличане, на путу да обезбеђују комуникацију, код Робне куће, код моста, да ли се сећате тога, да ли знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам да су неке патроле биле, али по име ништа, не могу да се сетим.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, не добро, да ли знате да су ту постојали људи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па јесу, неке патроле јесу постојале.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А јесте ли их виђали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: За обезбеђење. Па ја нисам излазио у том периоду.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па немојте начелнике, излазили смо сви ми, ми смо морали да излазимо. Ви рекосте да сте начелник ОУП-а били јел тако. Е сад мене интересује и погађа ме то да Вам кажем искрено, ко Вама то омогући да Ви, ја тако то разумем, да сте Ви једноставно оставили ОУП и отишли сте у Цивилну заштиту да радите, ко је то Вама

наредио тако да Ви оставите за време рата ОУП, да се не бавите пословима полиције, ОУП-а, криминалитета, него тамо цивилне заштите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А којим криминалитетом да се бавим, јел сам имао људство за криминалитет, Ви то добро знате.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Без обзира имали сте мене, имали сте.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А јел знате око крађа ко је био ангажован?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па полиција господине.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја, ја лично.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па јел хоћете да Вам кажем да је полицајац писао извештаје и.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Чекај, чекај, на расветљавању ко је радио, јел сам се ја директно укључивао са оперативцима из Призрена.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, нећемо сад, мислим да је.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, нећемо да се сукобљавамо, то да расчистимо ту ствар. Кажете да сам се одвојио.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па Ви сте то рекли, нисам ја.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: И био сам предодређен да радим са штабом.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А ко Вам је то наредио?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А мени је то наредио начелник секретаријата.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Како Вам је наредио, јел могу то да чујем, на који начин Вам је наредио, ево?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ви знате кад смо ишли да информишемо својевремено Ви сте одлазили код свог начелника ја код свог.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: И да ли смо ми ишли са различитим ставовима, Ви информишете нешто.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Далеко од тога.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Друго а ја нешто друго или?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Далеко од тога, али је он мени реко искључиво твоја обавеза је да будеш у штабу, да се нађеш њима на услузи.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па сам ја и Вас информисао о догађајима.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ви будите искрени па кажите јесам ли ја ишо на том штабу свакодневно.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Где?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Уопште.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па Ви сте ишли, Ви сте начелник, нормално је да Ви сарађујете и са цивилним структурама, то је сасвим нормално, то је логички, али.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам ту политику водио.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Али није ми логично што кажете да сте запоставили и да Вас више није интересовао ОУП и Министарство унутрашњих послова, Вас је интересовала цивилна заштита.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама зашто сам ја два дана дуже од вас остао, јел ме је интересовало или није.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ајде сад да Вас питам нешто, можда знате да ми одговорите, пошто сте Ви као начелник ОУП-а отишли у цивилној заштити у општини, јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли знате да ли је и начелник СУП-а отишао у округу у цивилној заштити и оставио полицију и?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не знам, ја њему нисам био претпостављени.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па по некој логици ја тако то разумем.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ма то можемо сви да разумемо. Јел знате како је, како вам се нареди тако се ради.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, не знам ја сад, овај, то хоћу да чујем ко Вам је наредио и како Вам је наредио. Рекосте не знате тачан датум кад смо се изместили, па сте рекли једном дом здравља прва, па после основна школа, данас поменусте.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, ту сам погрешо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исправио се.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи дом здравља?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Дом здравља.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: После дома здравља, где смо ишли?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: У шумско газдинство.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: И онда?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Онда у приватном објекту.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ајде сад тај приватни објекат, ту приватну кућу, молим Вас опишите ми, ако кренемо од полицијске станице, дођемо до моста, знате где је мост у Сувој Реци, на реци.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли прођемо мост па дођемо до куће, или пре моста према полицијског станици, значи правац Призрена?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Верујте да не могу стварно да се сетим, ја мислим да је иза моста.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јел то значи прође се мост, па се дође?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако би требало да буде.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А да ли је то кућа, ево ја ћу да вам, ја сам сазнао касније, да ли је то кућа Бећир Кућија?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Треба да је неки Кући био, а како се звао ја не знам, Ви знате, Ви сте двадесет година били у Сувој Реци, које детаље боље знате.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро. Када смо се изместили тамо, да ли смо били и даље заједно, да ли је постојао ОУП као ОУП, Ви, ја, Миљковић који је дошао Вама на испомоћ, дежурна служба, ко је био ту још, шта знам, Ваш радник крим.техничар повремено је долазио ту. Да ли је то, да ли смо ми били заједно или смо се одвојили?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Били смо заједно, ја сам реко да смо ми некад и заједно спавали.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А рекли сте прошли пут, ми смо се повремено виђали, како то повремено смо се виђали, кад смо ми свакодневно.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па Ви сте имали много више обавеза зато.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па ја сам ту био и Ви сте ту били.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам ишо у штабу, Ви сте имали хиљаду више проблема у односу на.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Господине Витошевићу да ли смо се ми свакодневно виђали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па виђали смо се некад на доста веома кратко.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Али смо се видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Миљковић био у том измештенем објекту?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је и Миљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па не знам ја тачан датум кад је Миљковић дошо али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел почео рат, објављен рат или касније?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја мислим да је почео рат, ја мислим да је почео рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У марту или априлу?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја мислим да Миљковић није био у ОУП-у, значи ја сам био већ измештен, е сада, датума ја не могу стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само Вас питам да ли је то било у марту или априлу, Ви сте чули да је он рекао негде између првог и шестог?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јел знате шта, говорите март, ако говорите 24.март па надаље то је кратко време, он је говорио негде првог априла да је дошао, е сад ја не знам да ли је он првог или је дошао можда 28.марта, или шта ја знам, знам да је тих дана кад сам се ја изместио и кад смо се изместили доле у дому здравља и овим објектима где говори Витошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још питања?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Имам, имам. Да ли је начелник ОУП-а Ораховац имао испомоћ као Ви што сте имали?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А јел хоћете рећи име и презиме тог?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Прелевић Ђорђе.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Одакле је он дошао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Из секретаријата.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А зашто је он отишо тамо у Ораховцу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Откуд знам.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А зашто је Миљковић дошо код Вас?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Откуд знам. А јел Ви знате, ако Ви знате.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја не знам, он није дошо да мени помаже него је дошо код Вас, јел тако.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ви знате, ми смо имали још једно одељење полиције, горе није ишла испомоћ, ако је то.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Он није дошао као испомоћ командира него је дошао на испомоћ начелнику, јел тако, то сте Ви рекли?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је, тако је начелник секретаријата наредио.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Споменули сте прошли пут кад сте сведочили овде, да сам ја повремено одлазио у некој згради да се јавим СУП-у Призрен, е сад моје питање, када сам ја то одлазио да се јавим СУП-у Призрен, док смо били у ОУП-у, док смо били у Дому здравља или док смо били у кући?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је то задњих дана било кад је бомбардовање ишло увелико, кад су те комуникације биле у квару.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А да ли је то разлог што сам ја морао да идем тамо да се јавим или сам могао да се јавим из места?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ви сте мени преносили да сте из тих разлога ишли.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Због тога што нисам могао да успоставим комуникацију, јел тако?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако сте ми.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па сам тражио бољи положај на згради.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је, због заузимања положаја да би сте могли да се јавите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих само искористила док смо око овог измештања, да Вам предочим исказ оптуженог Јовановић Ненада, он кад је говорио о измештању полицијске станице, он је рекао да је кад је кренуло измештање људи који су били на обезбеђењу већ су били прешли у суседну кућу, значи гледајући у правцу Приштине са леве стране, одмах раскрсница како иде за Рештане и ту је била кућа од три спрата. Да је ту кренуло измештање, јел се сећате тога, која је то кућа, да ли је то она кућа о којој сте говорили преко пута да сте Ви повремено кад је била ваздушна опасност па сте прелазили, да ли је то та кућа на три спрата?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То је та кућа о којој командир говори, господин Репановић, сад је поменуо, објаснио, појаснио је локацију те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али каже после онда су ишли у дом здравља?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па она се налазила на самом путу Сува Река-Призрен, није на Рештанском или неком сеоском путу, како сте Ви сад поменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам цитирам исказ Јовановићев.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је исправно ово што је Радојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кућа, ово што Вас је питао адвокат Ђурђевић, то је везано за ваздушни напад.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас председнице, ја бих волео даље да читате исказ Јовановића, јер се он видећете разјашњава, да је то кућа за ове који чувају ОУП а да је друга кућа о којој они говоре где је био измештен ОУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате нешто о томе, о тој кући коју чува ОУП, преко пута?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па то је потврдио мало пре да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сведок Аризановић, на претресу 15.маја каже станица је била преко пута у приватној кући, преко пута, то је рекао и Аризановић Зоран.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Станица преко пута никада није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била, добро. Изволите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Рекосте да не знате за увиђаје у Сувој Реци, рекосте да је долазила екипа више пута из СУП-а Призрен да врши увиђаје?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па кад је, сећам се оно кад су погинули.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па то Вас питам, па ајде набројте неки увиђај где је вршила екипа ова из Призрена?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ево сећам се.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ви рекосте мало пре да не знате за ни један увиђај?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не сећам се тог увиђаја када је Горан Величковић погинуо.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тада је долазила комплетна екипа из Суве Реке, пардон из Призрена, и том приликом први пут сам видео да се Тоша прикључио њима и да је вршио с њима увиђај.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А ко шаље Тошу на вршење увиђаја, јел шаљете Ви?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам га слао док су били услови за то.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Споменули сте Бобана Вуксановића.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ајде ми реците, ја не могу да се сетим тога, када сам ја с тобом отишо код Новице, како рекосте, Новица Јовановић, да молим њега да он буде запошљен код нас. Да ли се сећате, споменули сте мене?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам споменуо и мислим да смо заједно ишли.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То мислите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Господине Витошевићу, ја Вас питам сада, како се врши запошљавање радника у Министарству унутрашњих послова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па не, него како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, не, немојте одговарати.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па Ви кажете да га запослим у ОУП, ја сам тако разумео?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па нисам бре ја реко, како резервисту да га пребацимо, ако сте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао, тако.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Боже да га запослимо, то је доктор.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја сам Вас разумео.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па не можемо ми да отварамо радно место у полицији за доктора, командире.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја Вас разумем као резервисту, сад.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Рекао као резервисту јер је у својству доктора био потребнији нашој јединици него територијалној одбрани, јер смо били у бројнијем саставу, ето, на то сам мислио, а Ви знате да сте и Ви били добар познаник и добар пријатељ.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Познајем ја, па ја сам ту од '77.године, господине Витошевићу.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Управо зато што сте и живели у Сувој Реци.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Познајем тамо пуно људи.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро, не кажем да не познајете.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ту сам почео службу, нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питања молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је било питање, није одговорио, кад је то он ишао са њим да пита за.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ма не зна, он је то реко тако само. Питала Вас је госпођа судија да ли знате за убиство Лазић Богдана у Сувој Реци, баш овако Вас је питала, ја ћу сад мало другачије да Вас питам, па можда се сетите.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сетио сам се.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли знате за убиство у продавници «Балкан белта» у Сувој Реци, србина.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам се данас сетио тога, сетио сам се.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Е сад, госпођа судија можда је хтела нешто да Вас пита у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене да пита?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Може да пита.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, не Ви сте хтели да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате о том убиству?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да је пришао цивил, ушо у продавници, питао га ваљда, убио га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се предузело нешто одмах након тог убиства?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нашта мислите да се предузело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дал се уопште нешто предузело, јел предузела нешто полиција на откривању лица које је то учинило?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Човек је побего, патроле су ишле по теренима, то што су могле да ураде.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Следеће питање, прошли пут исто кад сте били саслушавани овде, говорили сте да сте изузетно имали добру сарадњу са Јашар Беришом, да сте често пута га ангажовали да точи гориво и.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Моје питање је, да ли сте Ви било када послали Вашег радника Тодора Јовановића да позове од куће да га тако ангажујете као што сте причали, да неке сипа гориво или нешто слично?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. То ангажовање је увек ишло телефонским путем.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ово Вас питам зато што овде, имали смо једног сведока који говори да је Тодор Јовановић ишо са њим и шта знам.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не, да сам га ја.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А како сте Ви то ангажовали Јашара, телефоном или како?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Искључива комуникација је био телефон.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би се десило да се не одазове позиву?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Увек се одазивао, увек ми је рекао начелниче ја не одлазим, ја сам човек у годинама, увек сам кући, поподне, навече, назовите, па није то било много пута за такву интервеницију, пар пута се то десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је почео рат јесу радили телефони?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Радили су, до једног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радили су. Барем тај извештај имамо.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, немам више за сада питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу, ја бих Вас молила само да погледате налог за извршење службеног задатка број 000444, погледајте па прокоментаришите, молим Вас, шта је то?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да, ово су налози који су се радили не само у Сувој Реци него у свакој полицијској станици где је постојала аутоматска обрада уз помоћ компјутера, то је оно што ја говорим да је, значи и редна листа се радила аутоматски и распоред и све оно што сам тврдио и мени је драго што сте набавили овај докуменат и ову дискету из хард диска из мог компјутера. Тачно се види овде ко иде у патроли, ко је вођа патроле, њихов задатак, реон кретања, и све остало, ово је штампано сада и овде не стоји мој потпис, овде је значи урађено овај, моје име стоји то је тачно, значи ја кад добијем ово отштампамо онда потпишем и то мора да буде оверено и печатом, да не гледам детаље сада, читали сте мало пре, то је то што сте прочитали, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците, да ли Ви саставите, рецимо која ће бити патрола, по именице назначите и дате рецимо да се то иштампа и онда се стави на, где се ставља, на зграду ОУП-а јел тако, да би се упознали са распоредом.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ево ја ћу сад поново да поновим. Ја, не ја, него сваки командир прави распоред данас за сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је овај, видите дана 25., па сте направили распоред за 26.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, ово је, ово није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте, ја Вам то говорим да погледате.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, не, ово је налог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Налог за извршење службеног задатка.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, погледајте.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Мени треба и распоред да Вам објасним. Распоред је нешто друго, налог је нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али имате људе ту, погледајте.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је, али ја говорим о распореду, станичном распореду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад реците за овај налог како то иде.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Само да Вам објасним, Ви нећете да ме саслушате очигледно. Ја правим распоред за све људе, у ствари од мене као командира полицијске станице до полицајца задњег у полицијској станици, и референта за прекршаје који припада полицијској станици, то

је била једна женска особа. Тај распоред правим данас за сутра, у том распореду стоји, командир полицијске станице Репановић Радојко, заменик Борисављевић Драган, да не набрајам, помоћник Јовановић, то је руководна делатност, па иде дежурна служба, ево познато име да Вам кажем, Гогић Милован, Ђокић Горан, примера ради, од 20 до 08, па друга смена од 08 до 20, па иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ручно напишете па дате да се откуца?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То напишем ручно или позовем мог радника који ради на тим пословима, и он прибележи ручно. Или он мени донесе, знате како компјутер има могућност да избаци да сам направи распоред, али то је идеалан распоред, све измене онда ја направим ручно и дам њему назад распоред тај, који није потписан, који није оверен, који није у функцији. На основу тога он изврши измене у компјутеру и оштампа мени то, и онда мени доноси на потпис и оверава печатом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад сте говорили уопштено, конкретно, јел видите да је налог за извршење задатка направљен 25., за 26?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је, кад је направљен распоред, чим се направи распоред одма се праве и радни налози на основу распореда, ако сам ја у распореду одредио ауто патролу да буде Малеш Раде, Јанко и Сретен, Чукарић Слађан, Петковић Мирослав, примера ради, аутоматски компјутер сам то уности њихова имена и кажем, опет том мом раднику који ради на тим пословима задатак је следећи, то, то, то, он то упише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на основу налога овог који имамо овде, можемо да закључимо да су ти људи који су назначени на том налогу за извршење службеног задатка били 26., у тој одређеној смени од не знам, прочитајте сами. Да ли су ти људи били у патроли тог 26.марта?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Знате како, ратно стање, хаос, ја то сам рекао и у мојој одбрани и сада кажем, можда нисам ја то умео добро да дочарам, и други су људи причали шта значи ратно стање и колико ту пропусти може да се направи. Постоји могућност да ми не дође неки радник на службу, и тог момента ја сам принуђен да неког који је у приправности био тамо упутим са том патролом и попуним ту патролу, и да не стигнем да извршим корекцију у самом распореду. То Вам говорим да може да се деси, из никакве зле намере, али патрола као патрола јесте постојала тог дана и сасвим, ево видим овде да је Малеш Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, овде стоји да је Чукарић Слађан, Петковић Мирослав.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Највероватније Малеш Раде, не знам сада, не могу да се сетим напамет, у међувремену деси се нешто, оде на боловање или нешто и мени испадне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам јел то исправан био налог, ово што ми имамо сада у списима, јел то тако било?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Изузев Малеш Радета, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то кориговано да није?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па није, ето ја кажем нисам можда стигао да коригујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ето то је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Вељковић Велибор, ко је то радио?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Вељковић Велибор је радио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се председнице, само да се надовежемо, значи имамо онај распоред, имамо ове налоге, а колико сам ја разумемо Репановића кад нам је говорио, он на крају кад се све заврши дан, он има нека евиденција ко је радио на којим пословима, ако сам ја, колико сам у праву.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Имате, то је редна листа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е то је рекао. То је редна листа, е то нам треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, јел видите доле испод, каже по повратку са задатка, поднети извештај на полеђини налога?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам подноси извештај на полеђини налога?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Вођа патроле, али потписују и чланови патроле, али вођа патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, где Вам овде пише ко је вођа патроле?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Први, први носиоц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први је увек?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Увек је вођа патроле, то је тако одређено и то можете да питате кога хоћете, то је значи тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви 26.марта тврдите да Малеш Раде није био у патроли?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Па ево ја кажем сада, овај не могу да се сетим свих ових прича, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то може да се провери, добро, хвала.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Кажем, могуће моја грешка да буде али из никакве намере. То је оно што је и генерал Војиновић објашњавао, овај не, Обрад Ставановић, та редна листа је задња која се ради, значи ако су неке корекције па и ручно написане, знате шта госпођо судија,

овај налог сада што имамо овде ово је остало у компјутеру, ја нисам стигао можда да исправим у компјутеру одмах, али сам сигурно кад сам послао патролу овде написао уместо Малеш Раде написао Јанко Јанковић, примера ради и то сам морао да оверим опет својим потписом да је он у патроли, а ово је примерак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где би било то исправљено, где се то исправља на налогу?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Овај налог није био у патроли, овај налог је остао у компјутеру, на овом налогу нема извештаја. Знате како, не знам колико могу да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте објаснили, али мени није јасно, ако постоје људи.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ово је остало у компјутеру, онај налог који је био у то време који сам ја потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је валидно?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То је валидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тај налог, нажалост тих налога немамо, у том налогу постоји мој потпис, значи својеручни потпис, печат, постоји извештај полицајаца на полеђини сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово није ништа, ово је фактички што сте Ви правили распоред па сте тек?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Овоје образац и могу да се виде задаци које сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате шта, то је мали кратак период, ако је прављено 25., за 26., када сте Ви то исправили?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Госпођо судија рат је, ја нисам можда стигао да исправим и да кажем том Вељковићу исправи то и напиши, можда он није уочио да сам ја ручно исправио да он то исправи касније, он је требао можда да види ручно то што сам ја написао па да исправи касније, можда није ни он стигао, не кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да искористим, идем преко реда али само да искористим. Ако се зна да је онај који је под бројем 1 вођа патроле, ако тај број 1 не дође, ко је онда вођа патроле, да ли је то број 2?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Нема ту правила, да Вам кажем, сад опет зависи од старешине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ви сте, да ли се сећате, обзиром да је број 2 Чукарић Слађан, да ли се сећате ако Малеш није могао кога сте ставили за вођу патроле?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ево хоћете да Вам кажем најискреније у овом случају, у овом случају пише овде Малеш Раде, Чукарић Слађан, па пише Јанко и Сретен, па пише иза ре.резервиста, па пише Петковић Мирослав ре.резервиста, нормално је у овом случају како Ви кажете, ако нисам поставио другог човека него сам послао једног активног и два резервисте да ће бити активан полицајац вођа патроле. Али то није случај тако сигурно био, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На самом почетку у току овог суђења је председник већа, онда сам ја, па колега Ђурђић више пута инсистирали ко је претпостављени Репановићу није речено. Сад кад је Репановић дошао и прво питао сведока јесте ли ви мени претпостављени, он је рекао јесте. Е сада, мене интересује он је одговорио, Витошевић да објасни ту ситуацију, јер је одговорио ја са униформисаним лицима немам ништа, како то кад је претпостављени старшина командиру станице полиције, нека то објасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, објасните.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ви сте то сад буквално, децидирано.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте изјавили овде децидирано Репановићу да сте му Ви претпостављени, то нисте рекли на питање председника већа, колеге Ђурђића.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам али у ратној ситуацији моје функције већ нису могле доћ и та наређења до изражаја с обзиром да је моја функција била руководна, није била командна, нит сам шта имао ја њему да наређујем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како кад рекли сте да сте њему претпостављени старшина?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесам, по решењу, по, али нисам имао шта ја њему да наређујем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како нисте имали, молим Вас, свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он овде одговара због неке.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама, знате да смо ми свакодневно контактирали нашим претпостављеним, значи по линији, ја сам био подређен начелнику.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он одговара овде као претпостављени Репановић јел тако, а Ви кажете да сте њему били претпостављени.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја Вам сад објашњавам, ја сам морао да се јављам начелнику секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али сте били претпостављени командир у станице полиције, јесте ли?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја нисам му наређивао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро, па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили, да ли имате још питања, господине Репановићу, немате више.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел могу само још док је ту господин Репановић. Молим Вас нама достављају сад из компјутера ОУП-а Сува Река различита документа, тај ни један документ није документ док се не потпише и не стави печат, а оно што Ви тражите од њих није то што они имају и раде на компјутере и у компјутеру, него ако имају да нам доставе праву редну листу, прави налог и прави распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они достављају оно што имају.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, није тачно, имају, судија кад Вам ја кажем, имају све, то није тачно што они, они шаљу што они хоће. Ја Вас питам, јер има редна листа, јер има радна листа, нека нам одговоре права, значи коју је Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате у списима редну листу коју имамо, за коју оптужени каже да није то то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, знате, па ево питајте га. Како изгледа по којој се поступа редна листа, и какав је распоред рада, значи, а морају да имају, јер они су изнели своју, не само компјутере него целу архиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, јел Ви видите колико се ја дописујем и колико нон-стоп тражим, и они ми достављају управо оно што имају.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знате због чега, они масовно то раде из компјутера што нађу они Вама дају, али да ли је по томе поступљено, да ли иза тога има још један акт са супротном садржином, то Вам не достављају, јер то није документ, у томе је проблем што каже Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, има, постоји, али господин Репановић је ту редну листу оспорио, јер каже да је то помоћна, јел тако?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Госпођо судија не ја, не оспоравам ја, оспорава је наш правилник, оспорава је сви сведоци који се разумеју у то, ја не могу нешто сад да оспоравам оно што и није и не могу да прихватим да јесте нешто што није, ја Вам тврдим да није то редна листа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По правилнику да, по правилнику. По правилнику једино што нема оне рекапитулације.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Нема рекапитулације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекапитулације.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једино.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ако има две службе у току дана нема уписано. Нема врста службе, нема пуно штошта нема, нема врста службе која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте радили онда такву редну листу?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па то је помоћна редна листа, то је то што ја кажем ја њему издиктира распоред и он узме и напише у то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, али може да нам помогне Репановић да нам каже где се налази, где се налази права редна листа, не помоћна.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Доћиће господин Вељковић, па ћемо питати ко је писао ту редну листу и шта му је служила та редна листа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли могу да питам господина нешто. Господине Репановићу где се чува права редна листа ако је има?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Права редна листа чува се у терминалу у компјутеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили смо све што је било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, само да Вас питам, је ли ту праву редну листу Ви потписујете и оверавате?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја је потписујем и оверавам месечно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Месечно?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам вам говорио да та редна листа се водила док није постојао компјутер ручно и она је постојала, то је велика књига.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили, немојте сад.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, али ово сад за ово.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Слушајете ме добро, ја хоћу да вам одговорим, али ако дозволи председница већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Све евиденције ја сам изнео из Суве Реке, знате како, то су огромне евиденције, ти налози замислите ви само за месец дана колико их има, а не за неколико година, па има неки рок чувања, ја не знам у истуреном командном месту СУП-а Призрен шта су радили после тога, да ли је то уништено, нормално да су оставили ово и добро је и ово што смо нашли у рачунару, они су рачунали највероватније да постоји то у рачунару и то је исто остало, остало највероватније су уништили, ја не знам сада шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да кад смо се обраћали СУП-у у Крушевцу да су нас они известили да су све доставили Служби за откривање ратних злочина.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па нормално, значи то што су имали, па ја стварно не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија молим Вас, само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем шта сам ја, какав извештај смо добили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Служба за откривање ратних злочина је направила «Досије КиМ», али то је «Досије КиМ», то је ово што добијамо фотокопије.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није служба.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не служба, али одређена радна група је направила, али то не значи да су документа на основу којих је тај досије направљен у МУП-у Србије, не, остала су при СУП-овима која су, којима припадају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу Ви мене очигледно не слушате што Вам говорим, извештај смо такав добили од њих да су све што имају да је достављено Служби за откривање ратних злочина, да су све њима доставили, то је извештај који смо добили од њих.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, само да се објаснимо. «Досије КиМ».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорим ја о «Досијеу КиМ», ја уопште не говорим о досијеу».

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вам кажем, нити је ОУП Сува Река комплетну своју архиву доставио МУП-у Србије, него само по одређеним питањима која је захтевао МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наћи ћу Вам тај извештај где смо добили да су доставили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, само ово да вам кажем, распоред рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово о чему ми овде се судимо то уопште није било нити заинтересован МУП да прави јединствен акт и преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања да ли има још?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Распоред у СУП-у, ОПУ-у Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија само једно питање за окр.Репановића. По добијању ове листе она се Вама носи на преглед је ли тако?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли бисте Ви дозволили да почетник полицајац буде вођа патроле у конкретном случају?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па рекао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није почетник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим вас, само полако.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви кажете, је ли он почетни полицајац?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па јесте, он је приправник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је био активан, да ли би он као активан био вођа резервиста?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Он је дошао као активан полицајац код мене, значи он је радио као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли би као активан полицајац, као активан полицајац могао да буде вођа присутном резервном саставу?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Кад би се он нашао у ситуацији да само он буде од активних, да, али сигурно није била таква ситуација да он буде.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Аналогно питање, полако судија молим Вас да расчистимо ово, у том тренутку колико сте Ви имали активних полицајаца на располагању?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Рекао сам можда 20-так.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, молим вас, не можете тако, колико сте тада имали, да ли сте имали 20-30, како формирате патроле?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја не могу сада напамет да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљковићу па рекао је, одговорио вам је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте, 20-так полицајаца сам имао активних у то време, значи кад је почела НАТО агресија, ето, што на боловању, што.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: И да ли бисте у том случају водили рачуна?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Сви су изашли, значи ово што је било са мном значи 20-так полицајаца.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, да ли бисте у том случају водили рачуна ко ће да Вам изађе на коју патролу и са ким?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па нормално, сасвим нормално.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала лепо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања за сведока молим Вас. Хвала. Изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако дозволите само једну реченицу у вези приправника. Приправник није овлашћено службено лице, нема овлашћену службену легитимацију, нема оружје, чак ни палицу не носи, значи он је као ученик чак штовише може да буде искуснији резервиста,

то смо имали случајева у неким ситуацијама да буде вођа патроле пре него приправник. Приправник је значи ученик у овом случају, ни у ком случају Чукарић није могао да буде ништа, морао је да се нађе други или једноставно да та патрола тога дана не иде у патролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер ја сам био 15 година командир, где сам имао командир градске станице у Нишу где сам имао 400 полицајаца и још једна ствар око распореда редне листе. Ми данас направимо распоред за сутра, ја за 300 полицајаца и све испотписујемо и изађе у 50 налога и ујутру кренемо и у току, у 9 сати добијемо долази рецимо Милошевић председник у Нишу, све то пада у воду, радимо ручно сналазимо се како можемо, све оно што је било у компјутеру више не важи, ако је то значи било, е кад се то све заврши, прође тај дан онда би морало све то да се сабере, тај добар, добар аналитичар, евидентичар који мора да буде раван командиру, он мора то све да препракује у компјутер и онда би то било и у редну листу и онда би то била исправна документација, лош радник на тим пословима може само да упропасти комадира, то је ја вам одговорно и професионално тврдим, јер знате шта сам све био у служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо питања сведоку.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кратко ћу питања за сведока, господине Витошевићу да ли сам ја Вама некада издао неки службени задатак или неко наређење?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Следеће питање било је доста речи овде о колегијумима и ко је присуствовао и свакодневно и тако даље, да ли сам ја некада присуствовао на неком Вашем колегијуму у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мора да Вас подсетим сведок «А», не смем да кажем име овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је сведок «А», погледајте али немојте говорити његово име и презиме нити надимак јер је заштићен сведок?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Резервиста из «Балкана».

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не могу да се сетим њега.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, сведок «А» је рекао да ме је виђао да сам ја свакодневно или скоро свакодневно долазио код вас на колегијуме горе договарали смо, значи.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: На жалост таква ситуација није тачна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи да лаже?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ви код мене нисте не сваког дана, ни на једном колегијуму ми заједно нисмо били, не рачунајући.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У Призрену што смо били два, три и то не више од два, три.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Што највише?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Највише три, четири случаја, два, три.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако, два или три случаја.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У Призрену код начелника СУП-а.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: С обзиром на динамику коју је ратна ситуација налагала.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Познато је овде да су Гркајчева два вода из 87. знате Гркајца одлично?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, да, знам, са њим сам и у Крушевцу радио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Од 17.03. значи пре рата били на Дуљама горе, држали положаје.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је 50-так људи, два вода, где су се они логистички снабдевали јер горе нису имали ни воду ни храну, него траншеје, ровове?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Где су они се купали, узимали храну?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је исхрана ишла у «Балкану», а уједно и та лична хигијена је доле ако се не варам једном седмично пребацивали људе у «Балкану».

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Један део дође и то је ишло свакодневно. Како су ишли?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Службеним возилима, полицијским.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако смем ја да кажем «лада» и камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да говорите која су.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте која су то возила.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Која службена возила значи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам да су неки, с обзиром да су били блиндиране неке «ладе ниве» су биле, због безбедности обично су та возила користили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кажете да је Сикетић често долазио код Вас.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сад често, то је условно речено.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте Ви њему издавали неке задатке или је он Вама?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Може да га опишете како је он изгледао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сикетић, он је пуначак онако црног тена, црна коса, висок, вишљи од мене.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како се шиша?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: На кратко се увек шишао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Боја косе?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Црна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али није проседа, шатирана?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да није, рачунам да је доста млад, не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Доста млад, али је доста и оседео тада био.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим то није проблем да се докаже. Ја сам хтео да Вас питам у вези сведока «А», а Ви кажете да га не знате.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам, можда га и знам али кажем тренуно не могу да се сетим.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад би показали фотографију? Имате његову фотографију.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ако има фотографија.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Има, има.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да могу да се сетим рећи ћу. То тај надимак ми нешто као познат, али. Не не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви господине Митровићу говорите од 17. марта, пошто је то ишло по сменама од 17. марта?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да и стално су били и раније и за време рата су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватила да су били све време тамо, само су се мењали по сменама?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само су се мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад кад је почела акција, је ли тако онда је комплетан одред?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Онда је комплет оред дошао. И ја тврдим да је комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте погледали фотографију? Не знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу, не могу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не може да се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате, сигурно знате, Ранђеловић Зорана покојног?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико га знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па и са њим сам не више од два, три контакта имао јер је у међувремену на жалост човек погинуо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Око те логистике, смештаја, хране, са ким сте били везани, са њим или са мном?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па више са њим.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам ја било коју логику тражио некад од Вас?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не. Нисте ни могли, ја сам рекао по тим питањима униформе нисам ни стручан нити сам знање имао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Још једном да се вратим на питање госпође председавајуће, Боги је тврдио, Богија знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знам, знам, то је онај.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Из Лесковца.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Из Лесковца.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И Гркајац је тврдио, односно и Гркајац, баш Гркајац је тврдио да је 26. дошао пред станицу па да сте Ви чекали, па звали Сикетића преко радио везе, па он дошао, па тако даље.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја тога се не сећам и не верујем да сам баш тог дана је, то сам господину тужиоцу појаснио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 37. одред је од јуна '98. године на том простору, радили смо Ораховац, Ваше родно место јула '98. кад је завршен Ораховац тих дана колико је кућа било спаљено, процентуално?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: У Ораховцу?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У Ораховцу?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нисте имали времена.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А је ли смем да кажем ни 10%.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: То што сам поред путева видео пар кућа је било.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, слушајте ме сад, значи смем да кажем ни 10% кад је завршена акција.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Највероватније.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 25. јула је завршена акција.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Највероватније, јер ја по дубини нисам залазио, то што сам поред пута видео.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е после рецимо месец, месец и по дана да ли је Ораховац личио на аветиљу, изгорео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког месеца?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Битно је, све је то битно. Значи изгорео је више од 60 %?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, немојте Ви да му импутирате.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па зна јер је из тог места човек.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ама јесам али нисам залазио по дубини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли видите да не зна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па како не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево чујете.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па кад би била моја Куршумлија изгорела, ја живим ту и кажем не знам да је изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то није за мене питање, то је питање сведоку како не зна.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Знате ја сам био разапет на ражњу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слажем се.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Путовао сам знају они под каквим условима сам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево ја ћу помоћи и Вама и већу, да ли смем да кажем да су Срби палили Шиптарима, Шиптари Србима, Шиптари једни другима који су мрзели, они који нису за УЧК и тако даље, да ли је то једноставно буктало на све стране?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је, било је то и са једне и са друге стране.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је милиција палила или војска?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја сам кажем.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Овде се приписује да смо ми то радили.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, ја сам то и Сикетића питао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ја имам доказе да за време рата палили су команданти УЧК и наређено је да би правили елементарну непогоду или катастрофу, да траже помоћ НАТО-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да је Вокер наређивао пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћете коментаре да дајете, питања за сведока.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ето то би било онда. Немам више питања, захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Изволите оптужени Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан господине Витошевићу. Господине Витошевићу, да ли је Вама позната породица Чукарић из Велике Хоче, с обзиром да сте из Ораховца?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, доста Чукарића познајем из Хоче.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Да ли је Вама познато да је ико од Чукарића пре бомбардовања погинуо или страдао?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Сад ћу Вам рећи, знам да је у Ораховцу једна жена киндапована, то је она од Јефтића, а девојачко презиме.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Чукарић, да ли је у Велику Хочу неко погинуо?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад је она киндапована, то је моја тетка Милица, кад је она киндапована и убијена?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим то је оно кад је Ораховац пао.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад смо се повукли са Косова?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То је крајем јуна?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: После тога, они су живели доле?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете Ви или пустите њега.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па да му објасним.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја не могу да се сетим тих дана.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Знате зашто Вас питам ово, сведок који Вам је предочен а не знате њега он је децидивно рекао овде пред овим судом да је неко мени страдао, као он то зна, а зато Вас питам као Вас мештане пошто Ви добро познајете Чукариће.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја познајем кажем једна ми је сестра од тетке удата у Чукарићима, ја тај податак нисам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је ико из Велике Хоче од Чукарића страдао, да ли је Вама познато?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините ја имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је рекао неко је њему, односно тај сведок је рекао неко је њему страдао, а то не значи да је из његове фамилије, то не значи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте само завршили, девојачко презиме је Чукарић јесам Вас тако разумела?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Та сестра моја од тетке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, киндапована је та Чукарићка, девојачко презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, тако сам Вас разумела.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Она је киндапована то стоји, суд ће да утврди када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је негде касније, је ли тако?

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: То је киндапована да ли мислим августа месеца пошто се војска и полиција повукла?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам датумски али знам за тај случај.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Јер су избегли из доњег дела града у српско насеље и она је отишла да обиђе кућу своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: После два месеца страдала тад није било ни војске ни полиције, е. Шта Ви бисте у кратким цртама рекли уопште пошто знате породицу Чукарић, какви су то људи, какве нарави и како су живели са Албанцима у окружењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Чукарића нема 500, има можда 20, то он зна врло добро зна и мене лично.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па добро највероватније да Ви нисте имали никаквих проблема са Албанцима, ја нисам чуо за тај случај. Моји су 600 године доле колико знам ту генезу, нисам чуо, не знам.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Око овог распореда би нешто коментарисао, ако могу да добијем то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, реците. Значи коментаришете налог за извршење службеног задатке.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да, пошто нешто сам сад, а то ми је баш и битно за мене, Малеш Раде где је то, а. Пажљиво сам слушао излагање окр.Репановића, мени је ово баш драго што овако имам прилике да видим тог Малеш Радета познајем, он је био мени вођа патроле, а ја не

видим овде икаквог разлога да сам ја био вођа патроле нити сам ипак могао бити, јер ја сам био тада приправник има решење у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико данас то није рекао, само је коментарисан овај налог.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, тужилац је поменуо да Чукарић је, ако није њега онда је Чукарић вођа патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, објашњено је.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ко год да је Малеш Радета мењао тај је био вођа патроле, јер ја нисам могао мењати јер сам био приправник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли се Ви сећате тад по овом налогу ко је био?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да видим налог онај, ово ми баш први пут видим, кад би видео налог који је издат онда би се сетио и приказао, а овако ево сад ово први пут видим и сад ми је баш некако и јасније а кад би видио налог који је на полеђини пише задатке које имамо, уствари не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево стоје Вам задаци, ту стоје конкретни задаци.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е баш би волео да видим. Ја сам и у свом исказу први пут ако се сећам, а имате ту код истражног судије у Лесковцу прије хапшења дао изјаву идентично ћете овде са овим налогом се уклапа, да сам рекао да смо имали патроле и налог да идемо до малтене Црнољева тамо, али је ризично било због терориста и нисмо ишли, но смо ишли до раскрснице колико се ја сећам Дуље тако горе нека се раскрсница звала, ту је био неки полицијски пункт, дотле даље нисмо смели ићи јер је било небезбедно за патролу, ја се тога сећам, мени је ово сад кад видим ово овде патроле Сува Река, патрока, време тад до тад, ја сад, извршити обилазак комуникације магистралног пута Призрен-Приштина, од Суве Реке до Партизанског гробља, ја сад то Партизанско гробље немам појма где је, ево Црнољева, е само ово узмите и мој први извештај код тужиоца, истражног судије у Лесковцу, идентично се уклапа са овима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли имате питање неко да поставите сведоку? Немате више питања.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само би ставио ово пошто је лепо сведок рекао и објаснио да је то девојачко Чукарић, можете да из евиденције несталих тада да изведете, то је Јефтић Милица, кад је она нестала.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јована.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Уклопиће се да то није мени нико страдао, јер једино кога сам ја изгубио то је та тетка која је рођена сестра мог оца, тек августа месеца ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте господине Чукарићу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, опт.Петковић Зоран.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Судија могу ли да погледам овај налог радни који се предочава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јесмо добили ми то судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. марта 2008. године на ЦД-у.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не може да се отвори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може. Да, да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли ме знате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да, да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли смо имали контакте некада?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Можда два пута.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли сам ја био радник вашег ОУП-а Суве Реке?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ни МУП-а Призрен?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ако нисам био ваш радник, да ли сте ме некада видели у полицијској униформи или у војној униформи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја се не сећам.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: А виђали смо се често на бензинској пумпи у Сувој Реци?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: На пумпи, јесте тамо нисте у униформи.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Били сте у штабу Цивилне заштите у општинском нон стоп на састанцима сваког јутра?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Седео сам на место секретарице и служио кафу свима вама који сте присуствовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу питања.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ето ја се тога не сећам.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Већ сам, интересује ме само то да ли сам био ваш радник?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли сте присуствовали састанцима општине и Цивилне заштите где је Вуксановић који је био?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Јесам редовно.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Шта сте возили од аута службеног?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: «Стојадина» сам службеног возио.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Возили сте «аудија» црвеног?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, но «кадета» сам имао свог црвеног.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: «Ауди» црвени, Нојић Ђура Вам је био у пратњи?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: А то сам као службено возило.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Као службено возило, на то кажем.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је, тако је.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: У више случајева сте били на пумпи да сипате гориво.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је, јесте.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Били сте иницијатор да примим пумпу, онда у општини добро се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био? Јесте ли били?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, ја ту иницијативу нисам. Није то моја компетенција била.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, није била, али била је колико се сећам Ниса Анђелковић, добро не могу да се сетим више. А на крају сте ми је Ви и одузели, јер Ви сте били присутни са Милованом Станојевићем, онда бившим послаником скупштине и предали кључеве без пописа.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нисам вам ја.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ви сте били Витошевићу, Ви сте.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Зоране.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ало, па ја знам ко је, наредили сте да ме доведу из Призрена. Мене је возило из Призрена довезло и моја супруга бивша је дала кључеве од пумпе.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Зоране то је општинско руководство.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Али били сте присутни ту.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Секретеријат за привреду, Извршно веће, они су о томе донели одлуку, те је одређен Слави, ја нисам.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али реците шта Ви хоћете да поставите које питање.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ви сте били присутни ту, Ви и Миљковић Милован и Милорад кад су ми узети кључеви пумпе кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, реците у чему је сад то тако битно.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Интересује ме, хоћу да одговори на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је то битно сада?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Битно ми је, прво нисам био у ниједном саставу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не конкретно ово за пумпу сад што инсистирате.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Без пописа и немогуће да нисте били упознати са свом ситуацијом у Сувој Реци шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је Ваш коментар, коментар на његов исказ.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: А хтео сам и молим Вас као председавајућу да ово што сам поставио питање њему да то питање исто и Репановић Радојку поставим, да ли сам био радник тог ОУП-а?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Нисте, нисте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ли ја да искористим док сте Ви ту?

Кад сте Ви постављани на место на пумпи, да ли се тада знала судбина Јашара Берише?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да Вам кажем нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сећате се, чули сте одговор сведока.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Само да Вам кажем нешто. Ја сам 27. или 28. позван у Скупштину општине, тј. Зоран Станисављевић је позван као сваког јутра на колегијум, речено је да се у поподневним сатима јавимо њима. Кад смо дошли из Призрена Ниса Анђелковић, Радић, Милорад Стојановић, директор «Балкана» је онда био посланик исто и он у Скупштини, су се сложили да убеђивањем, да ја прихватим да примим пумпу, реко шта је са човеком који је на пумпи, каже тај човек више није ту. Опет кажем породица, две породице Бериша је у Сувој Реци, не једна, него две, једна је живела код моста где су они изместили ту полицијску станицу али су они касније правили куће преко пута МУП-а и ова друга која је живела иза Скупштине општине. Породица која је живела иза Скупштине општине у том делу насеља Беришанаца такозвано је за мене, за моју породицу била идеална породица. Мој покојни отац им је одржавао винограде, ја сам са Јашаром био нераздвојан, мени је бивша супруга из Муштушта а и његова је била из Муштушта. Јашар је у више наврата долазио кући код мене, у више наврата је пошто сам радио Призрен-Љубљана линију за туристичку

агенцију, у више наврата сам му доносио безбојни лак из Словеније, и тако да сам касно, значи после једне да кажем намештаљке коју сам, намештена ми је од стране Миљковића и компаније, оно што ја нисам хтео да завршим да је за њих Зоран је заглавио отишао је у притворску јединицу у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само, још само једно питање. На тим састанцима Цивилне заштите, ко је све био?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Били су ови, председник општине Радић, био је Ниса Анђелковић, био је Борисављевић секретар општине, Милован Станојевић, Милорад Стојановић, Петковић Трифун директор «Балкана», био је господин Витошевић, кад кад и знао је и Репановић да дође кад кад, али то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био Бобан?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Био је, Бобан обавезно, без њега није могло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, др Бобан је био свакодневно?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Без њега се није могло почети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад Вас ја питам сведока питам, ако је то тако да сте Ви сваки дан имали састанке Цивилне заштите, а мало пре сте нам рекли га нисте виђали или ретко, шта је сада истина?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Шта нисам виђао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Др Бобана Вуксановића, на питање пре пола сата сте рекли да сте га само пар пута видели, а овде имамо изјаву да га свакодневно, сваког јутра на колегијуму виђате?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја се не сећам да је он свакодневно био на састанцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Ви кажете на то?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Бобек Вуксановић је сваког јутра био на колегијуму, носио је зелену «натовку» униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само још овако да се надовежем. Је ли Ви знате ко је Крстић Спиро?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је исто говорио о томе да је ишао и да су скупљали лешеве, да му је Станисављевић колико се сећам да је рекао да има на Рештанском путу и да иду да се скупљају лешеве.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су ти редовни састанци били, како је онда могуће да ништа о томе се није причало?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Никад се ништа није поменуло на састанцима о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања, је ли имате још господине Петковићу? Немате више. Опт. Јовановић.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добар дан господине начелнице. Питани сте доста у вези овога премештања дежурне службе, ја мислим то је измештај значи да не схвате тај измештај ја рачунам на измештај дежурна служба да се изместила и Ви сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу гласни сте.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Е сада да ли се Ви сећате прво иселење, а то је било врло кратко? Врло кратко, два дана или три дана, па после тога ишло се даље са иселењем и где је то било?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ја као прво иселење памтим Дом здравља, стварно не знам.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Не сећате се, а где сте спавали господине начелнице 27-ог, 28-ог, да ли се сећате тога?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не знам ја то датумски.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Марта?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Увек кад сам спавао, спавао сам у канцеларији, а кад смо били измештени у цивилним објектима где смо били.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Господине начелнице Ви сте спавали прије рата, чим је рат кренуо Ви нисте смели као ни други остали напустили су објекат, али да ли се сећате кажем Вам, ја ћу да Вам напоменем, је ли могу да му напоменем где је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подсетите га.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Значи у центру града код апотеке, онај стан одмах први спрат, два улаза има, један, други, ту је било, два дана, стварала се велика гужва ту да не би од НАТО били примећени, а није било безбедно онда смо отишли даље, а Ви сте спавали значи ту док је било та два дана.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате тога?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: У овој кући, ја се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога. Добро.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То сам хтео да рашчистим и хтео сам баш лепо што сте ово прочитали овај, тај патролни лист и лепо се пише у конкретном задатку значи један од задатака је био и обилазак значи Виса изнад шумице, значи да ја то што сам причао да није то лажно него да је

то истина, баш ми је драго што сте то набавили. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања? Опт. Нишавић.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја би само једно два питања, Служба јавне безбедности и Државне безбедности да ли је била у Сувој Реци одвојена?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не, под једним кровом смо.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мислим да ради, рад службе Јавне безбедности и Државне?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Како мислите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте Ви могли мени да наредите, да наређујете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сам ја могао Вама да наређујем?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сам ја могао командир у да наређујем?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам радио моје послове, Ви сте радили Ваше послове?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Наређења која су долазила од већег, која су долазила из Призрена када би имала нека акција или тако нешто да се ради. Толико само, то сам, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, да не остане. Извините, на питање изричито Ваше да ли сте видели упаљене куће у Сувој Реци, он је рекао нисам видео у Сувој Реци и онда питамо где сте то видели упаљене куће?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Поред пута ја кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред ког пута, где?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па знате колика је, 54 километра су до моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако сам схватила, према Ораховцу, ја сам Вас тако разумела.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На путу према Ораховцу, е сад онда то сте некако и рекли, ако је то тако било иза сваког жбуна, иза сваке куће, како то да Ви сваки дан 54 километра пролазите тамо, 54 овамо, зар је то безбедно тако било да Ви сваки дан путујете?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Није уопште било безбедно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сте се онда?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ја сам морао, породица ми је без хране била, морао сам да обилазим породицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је рекао «па то сам ја исто питао Сикетића», али у оном првом исказу је било нисте га питали него сте му рекли дословце овако сте рекли «Зоки немојте да палите, немојте да палите куће», то је ушло у записник, Зоки немојте да палите куће, онако у пријатељском разговору, тако сте нам рекли.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Да ли сам тако рекао или ово што ја кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте тај регал купили који су Вам избушили, кажете два дана српска полиција, то сте нам рекли, је ли то у време рата или је то било пре?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Пре, пре рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда нема везе са овим о чему причамо сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Навео је пример.

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Није био монтиран, стајао је тако, нисам стигао да га монтирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања? Да ли Ви господине Витошевићу имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па не знам шта да изјавим, не знам. Не би имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више ништа?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Ако имате нешто да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево опт.Митровић има нешто. Да, али морате да дођете до микрофона да би била снимљена та Ваша примедба, јер врло често се овде полемише без укљученог микрофона.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Примедба на питање господине тужиоца, тад вам је полиција избушила регал, то испада намерно полиција гађа све редом, међутим сведок је лепо рекао из те куће, из те зграде где је његов стан пуцано је на полицију па је полиција највероватније из Ораховца, пошто је то у Ораховцу јер тамо није била моја, хоћу да буде све јасно, одговорила на ватру па је залутало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јасно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па тужилац има можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је како је рекао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али тужилац је можда задржао се на тај део само да је пуцала полиција па да не испадне двосмислено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Извињавам се, можда ја нисам разумео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Витошевићу Ви долазите из Новог Сада, два пута сте долазили. Молим вас тише. По нашем извештају повратна карта 2.260,00 динара. Имате ли још неке трошкове, јесу ли трошкови довољни, је ли покривају?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Па ти трошкови исхране, ручао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 3.000,00 је ли довољно?

СВЕДОК ДОБРИВОЈЕ ВИТОШЕВИЋ: Добро, колико дате, свеједно.

Сведок тражи трошкове на име повратне карте до Новог Сада и на име трошкова исхране.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 3.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо господине Витошевићу, можете ићи. Направићемо паузу.

Докле планирамо да радимо. Нисмо ништа планирали, ево после одмора онда ћемо рећи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо ту. Госпођа Кандић? Није госпођа Кандић присутна. Добро.

Настављено у 18,00 часова након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Чанковић Милана.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ЧАНКОВИЋ МИЛАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чанковићу добар дан.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Чанковић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: 1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Милоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: У Загребу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: У Великом Градишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Великом Градишту, адреса?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Николе Тесле бб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: По занимању сам пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чанковићу Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прочитати текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам марта месеца `99. године где се налазите, на којим пословима и задацима? Дакле конкретно интересује

нас период након објављивања непосредне ратне опасности 23. марта `99., од објављивања ратне опасности где сте Ви?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ја сам на Косову и Метохији и пре тога, значи као и почетак `99. и значи до само изласка са Косова и Метохије наших јединица, значи цело то време сам био доле у својству начелника веза у Штабу, значи доле у Приштини испред МУП-а Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Штабу МУП-а сте били?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Седиште је било у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где у којој згради је то било?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То је било у згради ондашњег покрајинског секретеријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми који су Ваши задаци у то време од почетка рата били, шта сте Ви требали конкретно да радите, да издате неке налоге, нека упутства, шта је конкретно Ваш задатак у чему се састојао?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Моји задаци значи на територији Косова и Метохије су били да обезбедим значи везу између јединица што се тиче значи и радио везе, телефонских веза, специјалних веза, све то. Нормално је било да су ту биле одељења везе, да кажем тако одсеци везе који су то радили, одржавали и једноставно ја сам био да тако кажем начелник и руководилац тога свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, која средства везе су користили рецимо команданти одреда да ли Ви то знате?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па знам, зависи где се налази, ако је био у канцеларији онда је могао да користи значи телефон, могао је да користи специјални телефон, могао је да користи радио везу, значи било је ту да кажемо тако две врсте радио везе, значи нека краткоталасна и рецимо ултра-краткоталасна, рецимо ако вас баш те појединости интересују, то су биле те везе, и нормално у неко време коришћен је тај мобилни телефон који је тада био да ипак кажемо дакле нека иновација јер смо ми у штабу имали и тај телефон. Нормално, нису команданти одреда имали него само значи чланови штаба МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су команданти одреда имали неке командне везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Биле су везе значи како да кажем овако, доле је била та Посебна јединица полиције и Посебна јединица полиције је имала своје везе, значи то су биле везе ван оних редовних

веза и углавном су значи те везе ишле преко објеката где су биле и те редовне везе. То је било све рецимо до бомбардовања, после тога кад су ти репетитори кад је све то попадало, онда је све то ишло зависно од акције до акције, постављају се нови репетитори, радило се, скидали се нови репетитори, премештали се да кажем тако, штедела се та опрема јер није је било много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово мене сад интересује кад је почело бомбардовање.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, реците да ли су уопште везе функционисале док је постојао тај релеј, док је постојао репетитор нормално?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Мислите пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад је отпочело бомбардовање, кад је отпочело бомбардовање? Је ли све то нормално функционисало?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Није, наравно да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошло до бомбардовања репетитора, интересује ме подручје Призрена?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да вам кажем овако, значи репетиторе су бомбардовали селективно, прво су почели да бомбардују углавном војне репетиторе, али на војним репетиторима су били и наши репетитори, тако да не могу сада да направим неки редослед, али је рецимо на Грмији репетитор који је врло битан био бомбардован, па је на Мокрој Гори репетитор који је једно чвориште, а то су углавном била јака чворишта војна где смо исто имали нашу опрему, значи то је бомбардовано па су онда бомбардовани и репетитори мислим да је мало касније на Цвилену, сад то не смем да кажем тачно кад, али рецимо и ти су репетитори бомбардовани, па је онда репетитор централни репетитор који је био за да кажемо за већи део Косова и Метохије а налазио се на Буковој Глави, значи то некако дође то централно брдо на Косову, њега су срушили Шиптари или Албанци да назовемо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците уопште како је и које везе је користио секретеријат у Призрену?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па користио је све ове које сам претходно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да нам опишете симплес, симплексна веза каква је то веза?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Симплексна веза то је веза између две радио станице без посредне радио станице, значи без репетитора, без

рецимо она фактички она у неком равном простору значи може да буде максимално рецимо идеално до 50 километара, након тога иде она закривљеност земље, па онда те везе нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идеално до 50 километара?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: До 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега то зависи?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То зависи значи од препрека, да ли има каквих препрека, уколико има било каквих препрека између ту та веза престаје, значи уколико бисте рекли да би остварили сад везу одавде па рецимо сада да кажемо до сад овако рецимо доле на Дорћол та веза не би могла у симплексу никако да иде, а рецимо кад би то било у Војводини онда би могло да иде чак сад да наведемо рецимо 2 града, није битно, рецимо од Новог Сада па тамо рецимо до шта знам овог неког ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте добро те примере дали, дајте Ви мени ове конкретне примере Призрен – Сува Река, да ли може симплексна веза да се користи?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Одакле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Призрен-Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не може, не може, не може никако, не може никако јер Призрен је у рупи, а Сува Река је тако да кажемо на једној висоравни и онда то од Призрена до Суве Реке значи то би могло да буде та веза тамо негде на Шар планили, значи негде по средини Шар планине или мало ниже, али никако доле рецимо у Призрену, а не нарочито јер рецимо ако би то био још СУП у Призрену, јер он је баш био у најдоњој тачци, рецимо вароши Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретниј још, уколико се неко налази ево причамо о Посебним јединицама полиције, уколико се командант одреда налази у Призрену, да ли може путем ове симплекс везе да комуницира са Сувом Реком? Ето још конкретније.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је семи-дуплекс веза?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Семи-дуплекс веза то је значи веза која иде посредно, иде значи преко репетитора, тај репетитор је за потребе Призрена и да кажемо Суве Реке био на Цвилену, то је једна планина значи дође како дође јужно фактички да кажемо тако југоисточно, јужно

од Призрена и то је нека висина била слагаћу сад да ли је не могу да кажем тачно, не би се бавио са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је углавном користио ту семи-дуплексну везу?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Семи-дуплексну везу је значи користио и редовни састав полиције и Посебне јединице полиције и Државна безбедност и све структуре и службе које су имале рецимо радио станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је семи-дуплексну везу, да ли су могли да користе сви припадници ПЈП-а или је то одређено по рецимо функцији или су искључиво команданти користили, командири, ко је користио те семи-дуплексне везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па семи-дуплексну везу рецимо користила је значи прво је користила дежурна служба, затим је ту семи-дуплексну везу користио да кажемо команданти и начелници по одређеним тим линијама рада, семи-дуплексну везу је морало да има и свака патрола на рецимо која је била и требало је да успостави везу са централом, а рецимо знамо да та симплексна веза није у могућности то пружити. Е сад то може да буде и са колским радио станицама, а може да буде ако су биле патроле колске, а могле су да буду ручне радио станице, значи све су оне могле да користе и онда је тај домет значи, тај да кажемо круг далеко, далеко већи. Значи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике колико се креће, значи говоримо о семи-дуплексној вези?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па рецимо он покрива сигурно, семи-дуплексна веза значи сигурно покрива Суву Реку и можда ту негде до почетка тог неког кланца који се звао Дуље и рецимо ту би се негде завршавало, после тога долази тај кланац и силази се доле рецимо тај косовски део и ту већ то није радило, то је покривала Букова Глава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли покрива семи-дуплексна веза релацију Призрен-Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покрива?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, то је намењена и Ораховац и Сува Река и то, значи та је веза намењена била да Призрен као центар буде повезан са својим ОУП-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају да кад је почело бомбардовање, да је бомбардован Цвилен, шта се дешава?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: У случају да је бомбардован Цвилен онда је морало да се користи нека, нека друга рецимо та међустаница, у

овом случају би то био, била Букова Глава, али Букова Глава је рецимо била недоступна из свих позиција рецимо из Призрена, јер је кажем ово је ипак у централном делу било, а Призрен је стварно у рупи у односу на све то. Ја не знам, ја мислим да је он имао најнижу тачку доле на Косову и Метохији, евентуално рецимо доле са Пећи и уопште Метохијом у односу рецимо на Косово и ово овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је почело бомбардовање, да ли су стављени ван функције, односно били искључени репетитори?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, ми смо се трудили да репетитори увек буду у функцији, али је било значи дешавања да су нам због нестанка струје ту су били резервни акумулатори, али то је кратког даха јер се то доста користило у то време значи акумулатор може да ради 10 сати у неким одређеним условима значи у пријему, а у предаји је то далеко мање, то буде по 2, по 3 сата и онда су екипе одлазиле, радиле, агрегати су радили, гориво се вукло, све је то био велики недостатак и у тим околностима је онда се сводило углавном на те симплексне везе, чак и штафетне да тако кажемо, значи добацивање од једног до другог па како се стигне, док се не оспособи један од репетитора или се не наместе неки други репетитори да кажем помоћна нека ајде да тако кажемо узвишења која нормално нису типа Цвилена и тако, али је то све опет зависило од да кажем од стационирања тих наших јединица и од потребе рецимо да се тај неки терен покрије, а гледали смо да све јединице у свако доба имају ту неку покривеност, макар са тим својим најближим старешинама, то би значило овако да рецимо уколико би био то Ораховац, а нема везу са Призреном да свакако те јединице које су око Ораховца, значи тог ОУП-а у сваком случају буду у вези макар са својом матичном јединицом, значи Ораховац, онда гледамо да што пре рецимо пресечемо то и да то рецимо има и командант у Призрену везу са својим старешинама. Мислим да је то онако функционисало, било је прекида нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А скремблована веза, каква је то веза?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Скремблована веза то је веза са заштитом, значи та веза је била и у ручним радио станицама и било је у фиксним радио станицама, значи то су радио станице веће снаге и углавном су биле код старешина, команданта одреда који су били стационирани, сад да ли је тај у Призрену, Пећи, Митровици или тако, нормално било је скремблованих радио станица и колских које су исте снаге као и ове фиксне, али опет то су имале опет да кажем одређене старешине, значи није било доступно свакоме и није морао да има сваки командант то у сваком случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ми реците за симплекс везу, да ли је неопходно физички виђење када рецимо хоћете да остварите комуникацију?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па није увек, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да је неопходно физичко виђење?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Није, није, то би онда било да та ваша симплекс веза која овде функционише не би функционисала, али та ултракратка веза она значи има ту могућност да одбијање радио таласа ради далеко боље рецимо него што је ова да кажемо УХФ, ова обична веза. Косово је доста добро било за симплексну радио везу, да је могло да буде те везе и онда кад није било до гледања, јер је терен био доста каменит, врло је плитак био, врло је плитка била земља, било је доста камена, а то омогућава рецимо одбијање тих да кажем електро магнетних таласа и да та чујност буде добра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да објасните каква је то покретна, какав је покретни центар везе, шта је то шта то подразумева покретни центар везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па покретни центар везе сад зависи, имате сад тај да тако кажемо и КТ који у овом случају није био коришћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како У?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Није био коришћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УКТ?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, КТ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КТ?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, имали смо значи и те покретне центре везе, али кажем на Косову они нису били коришћени, били су углавном стационарни, а и ти стационарни нису били коришћени јер су да тако кажем доста инертни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи стационарни? Где, где су везани за неко одређено место или? Стационарни систем?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Стационарни су били одређени значи у секретеријатима и они су били да тако кажемо нека средства везе која су служила као неко крајње средство кад све везе падну онда остане та веза, али смо имали проблем са људством јер за ту везу, значи требало је да буду оспособљени људи, значи људи да кажем радио телеграфисти који су знали и онај систем рецимо то може да се ради и радио телефонима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али тад кажете у то време за време рата није коришћен?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и овај покретни центар кажете да није корићен?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: А имамо покретне центре везе рецимо које смо користили као да тако кажем за УХФ и ВХФ радио везу, ово о чему смо причали, али то се углавном дешавало опет за нека дејства кад су се радила нека дејства и то, онда је тај центар везе излазио на неку истурену тачку и опслуживао је значи ту или и суседну јединицу које су рецимо требале да одраде неки одређени задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ту ћу се мало задржати око тог покретног центра везе, дакле Ви кажете када су у питању нека дејства.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на нека оружана дејства или било какве неке активности?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па било какве, биле су то да кажемо у то време те борбе са терористима сталне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да покретни центар везе без обзира да ли је постојао репетитор или је био бомбардован или не.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Он је био репетитор, тај покретни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је представљало репетитор?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, то је био покретни репетитор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли је било неопходно да постоји такав један покретни центар, такав репетитор уколико рецимо је постојао репетитор на Цвилену?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Није био потребан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био потребан?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Није. И он није ни полазио да би кад је Цвилен радио или кад је Букова Глава радила или кад је Зелени Врх радио или кад је Грмија радила, није било потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка рата, од почетка бомбардовања.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Само још нешто да се разумемо, значи те репетиторе и покретне везе није имао ниједан секретеријат, значи то је организовао штаб, значи то сам организовао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да ли се сећате од почетка бомбардовања, да ли сте такав један покретни центар везе Ви организовали и где ако сте организовали?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ја сам организовао више таквих покретних центара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања, од 24. марта првог где сте да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Рецимо ево било је покретног центра на Старом тргу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: За потребе Митровице рецимо то је изнад Митровице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, интересује ме подручје Призрена, Суве Реке.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Подручје Призрена, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште имали покретни центар везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, нису били покретни центри сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од објављивања бомбардовања, је ли било?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи покретни центар везе, где је он стациониран, да ли?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Он је стациониран уз рецимо ево овако да упростимо ствар конкретно. Ради се терен око Митровице, значи покретни центар везе излази на тачку која ће да покрије терен који је интересантан рецимо за то дејство, и значи то је мој проблем био да то буде или Стари Трг или да буде рецимо Мокра Гора, ја морам да покријем тај терен и ја немам никакве везе доле са да кажемо тако, не ја него покретни центар нема никакве везе остале рецимо старешинама или са корисницима тих, те везе. Они уопште не знају где је тај покретни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви то покривате, је ли то умрежено негде локацијски, да ли постоје везисти да ли се ту налазе, како то објасните.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ево овако, то је значи једно возило које има репетитор, које има агрегат, које има акумулатор, које има гориво, које има антену и стуб и бира се место, значи место где ће бити инсталиран да се покрије рецимо ако се сад рецимо тражи, ајде да се вратимо на Призрен, значи ако би то био Призрен и тај регион онда би то морало да буде негде у висини рецимо Цвилена, негде на пола брда ако не сме да се изађе кроз горе или да се изађе кроз горе на Цвилен, а ако је све значи горе уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је уништено, само под условом да је уништено?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ако је уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда функционише покретни?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, само ако је, да, да, само тада, само тада да, или ако дођем у ситуацију да рецимо две јединице немају то гледање или једна рецимо иде из правца Призрена, друга иде из правца

Пећи, а дешава се око Дечана, онда репетитор из Цвилена не допире до Пећи, а репетитор са Мокре Горе не допире до Призрена, до јединице Призрена, значи те две јединице немају, немају комуникацију да би та комуникација била онда долази покретни репетитор који ја поставим рецимо изнад Дечана, то је једно брдо изнад Дечана, поставим тај репетитор и задовољим и једну и другу страну. Кад се заврши посао свак се повлачи у своју базу и ја покупим опрему и вратим се у своју базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад кажете ако је у функцији, ако постоји репетитор на Цвилену ја сам Вас разумела да онда није неопходан овај покретни?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само у случају уколико не функционишу релеји?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Тако је, значи само уколико то треба да задовољи неке рецимо сада ако је то садејство између нека два секретаријата, а сваки секретаријат је имао свој репетитор, односно могло је то да буде и једно брдо, али је имао две станице, значи једна је станица била на једном каналу за један секретаријат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: А друга за други. Рецимо конкретно је било са Буковом Главом која је могла да задовољи са једне стране Урошевац, а са друге стране да задовољи рецимо овај део овамо рецимо метохијски сада да не кажем шта ту рецимо приштински или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је објављено ратно стање, где сте први пут поставили тај покретни систем везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Први пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно покретни центар, да први пут где сте поставили?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па ја кад је почело бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело бомбардовање, да ли сам Вас разумела на територији СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сува Река, Ораховац?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту нисте имали покретни центар везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не. Значи за време бомбардовања и то, тамо покретни репетитор није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате где је био?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па где је било потребно, али углавном су дешавања, највећа дешавања су значи била у овом метохијском делу, значи да кажемо ту око Дечана, Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте имали?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, ту и Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад која су то, да ли су потребна нека специјална возила да буду да би се то поставила?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јесте, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то била?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То су «ланд ровери» са приколицама на којима, значи «ланд ровери» су били формиран тако да су имали носаче за те радио станице, значи то је све било да кажемо тако напаковано тим радио станицама, били су ту монтирани антенски стубови на задњем делу возила, била је кука, та кука је вукла приколицу, у приколици су били агрегати, били акумулатори, биле антене, били крампови, лопате мотике, све оно што треба рецимо у некој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада одлазили у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: У Суву Реку сам, у Сувој Реци сам био можда ако мислите на ОУП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: У ОУП-у сам био једном или два пута, али то је било негде можда '91-'92. године, а кроз Суву Реку сам прошао безброј пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је потез Широко? Не знате?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је «Метохија вино»?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она управна зграда, да ли знате?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту некада свраћали за време рата?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од објављивања бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јесам, свраћао сам више пута, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па свратим рецимо да узмем један пакет вина за другаре и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је значи само због тога.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за време рата?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, не за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све пре рата?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То пре рата, да. Пре рата, за време рата не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити исказ опт.Митровић Радослава, да ли знате ко је то?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Митровић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радослав?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Како да не, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки контакт са њим од објављивања бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па са њим сам имао контакт после рата више јер смо били у копненој зони заједно у штабу, а за време рата сам имао прилике са њим да будем кад дођемо у секретеријат он је био доле командант Посебних јединица полиције и нормално је да сам морао на његове захтеве да одговарам са набавком одређене опреме, у том смислу смо имали значи заиста да тако кажем и састанке и договоре и разговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Радослав Митровић каже «када је било бомбардовање били су искључени репетитори и онда је послат из Ниша центар везе «ланд ровер» са оним уређајима са приколицом са антенама које је најбољу локацију нашао и ту се поставио и ту је био дакле центар везе и тај центар везе је био у надлежности центра везе МУП-а да би се одржавала веза»?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на моје питање рекли да то није било, кад сам Вас питала, Ви кажете не, да нису били искључени репетитори?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: За време рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него када је почело бомбардовање. Даље, опт. Митровић је говорио да су се налазили на том потезу «Метохија вино» везисти са покретним центром везе са антеном од 3 до 4 метра која је разапета била негде у шикарама, у виноградима, то су.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Е сад да разјаснимо само једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зато Вам и предочавам да разјаснимо.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Пазите, то су били центри везе који су били уз једнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз јединице?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Уз јединице, значи то је сад нешто друго. То је њихова интерна значи, то је њихова интерна веза. Ја причам о својим належностима. О својој надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад чекајте, али ако он каже да је тај центар везе био у надлежности центра везе МУП-а.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Добро, јесте, све је било у надлежности МУП-а, али су га они користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда да не знате тако нешто?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па видите овако, значи сваки одред је имао у свом саставу везисте и центар везе и користио га је по потреби, а нормално да је он био у мојој надлежности. Како је био, они су добијали рецимо ове значи разговорнике, значи позивне знаке и све су добијали од нас, значи у том смислу су они и свакако су били у мојој надлежности, али су били њима дати на коришћење, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али Ви кажете да није било покретног центра везе уопште на том?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, ја сам причао о својој надлежности, значи кад су биле акције где је штаб, значи штаб радио и кад је било да кажем у једном, у једном том дејству више одреда, значи то је био мој проблем, а интерну везу су они одржавали, значи своју интерну везу између својих старешина, значи команданта, са својим командирима водова или односно чета и командирима водова он је организовао своју везу и имао је свог везисту и то је све било тако. Значи то није спорно, нисмо се разумели, значи ја причам о својој надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте Ви били упознати онда да је постојао тај покретни центар везе јер сам Вам јасно поставила питање на том потезу у Сувој Реци, «Метохија вино» - Широко?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па сваки секретеријат значи има свој покретни центар везе, а да ли су га они постављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте Ви били упознати да су они имали ту тај покретни центар везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па они су га, они су морали да га користе кад год је то било потребно, али то нисам ја морао да будем упознат са тим јер је њима то средство дато као и свака радио станица и они је користе кад им је то потребно, значи њима не треба никакав налог да би они то ставили у погон, то никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али кад сте говорили, Ви сте говорили да покретни центар није коришћен уопште био?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ја сам мислио значи кад сам вам говорио о томе, видите како је рецимо ми из Приштине да бисмо успоставили везу са Призреном, ми смо морали да имамо везу значи преко Цвилена или преко Букове Главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, ево само, јасно је. Овако, приликом постављања питања Зорану Сикетићу питао га је да ли зна да је покретни центар везе био лоциран у виноградима који је покривао цело подручје секретеријата Призрен, чак можда и преко Брезовице или до Драгаша, Сикетић је одговорио да њему није било познато, међутим даље Митровић каже «ја ћу да разјасним Чанковића, начелника управе позовите он је тај центар везе поставио који би покрио цело подручје СУП-а Призрен»?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Пазите ја сам могао тај да би поставио значи репетитор који ће да ради цело подручје СУП-а Призрен, он је морао значи да буде на Цвилену, он је морао да буде на Цвилену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али онда би морао да Цвилен не постоји репетитор је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па ја не знам да ли је постојао или није, значи ја не знам. Ја не знам, ја не знам кад је Цвилен бомбардован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу немојте се јављати док ја постављам питање, имаћете времена, поставићете, коментарисаћете, ставићете примедбе, по реду само молим Вас. Дакле, ја Вам само ово предочавам, «повозите Чанковића начелника управе, он је тај центар везе поставио који би покрио цело подручје СУП-а Призрен», ја Вам то предочавам зато што Ви кажете да уопште није покретни центар коришћен, а он каже да сте Ви поставили тај центар везе, да ли је то тачно или није? Ето само то.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ја такав центар везе нисам поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте поставили?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Значи видите овако, ако је то пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо све после бомбардовања.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: После бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело бомбардовање, не после него кад је почело бомбардовање, зна се. Да ли знате ко је Илић Зоран?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илић Зоран?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је исто говорио да су везисти били код «Метохија вина» на платоу Широко, да су то била обично возила «ланд ровер». Да је семи-дуплекс веза обично командна веза?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па обично је веза значи за неку команду, да ли је то дежурна служба као таква или команда у одређеном

тренутку која ради и надгледа неко дејство или неку делатност, она јесте таква, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се комуницира да ли Ви знате да ли сте тада путем те скрембловане везе губи у етар, како се то каже, да ли се чује онај ко комуницира, да ли може да се чује на отвореном рецимо командант ако разговара са другим командантом одреда?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да вам кажем овако значи кад раде две скрембловане радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Онда оне себе разумеју, ако је једна скремблована, заштићена, а друга није ту нема разговора, значи ту нема разговора, нема комуникације, значи и једна и друга морају да буду заштићене да би једна другу, е сад шта је ту проблем, проблем је што се ту код те заштићене радио везе снага те радио станице смањује за 30%. Значи домет је краћи, али ако је у питању значи репетиторска веза, семи-дуплексна веза, онда за тај неки простор то остаје нешто што је ајде да кажемо нормално мало можда слабија чујност, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стојановић Љубиша?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да Вам кажем и за Илића, значи пре свега, ја сам доле на Косову и Метохији организовао ја мислим два или три, не ја него МУП Србије, али ја сам био руководилац и предавач на том курсу, значи могуће је ако су то везисти да су прошли кроз тај курс и ја кад би њих видео можда знам човека, али да памтим имена и презимена толике полиције, то не. Значи и за Илића кад би га видео можда га знам или рецимо можда се рецимо тако само знамо и никако другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања. Да ли Ви имате неких сазнања о томе да је Цвилен бомбардован и да је онеспособљен за остваривање везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ја имам сазнања, не знам датум кад је бомбардован, али знам да је Цвилен жестоко бомбардован. Значи он је гранатиран, али сугаран сам преко 50-60, ако не и више граната. То су моја сазнања, можда кажем и више, мање од тога сигурно не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли имате неку онда представу о томе кад је он престао бити способан да остварује, да се преко њега остварује ова веза, јер Ви сте начелник везе па сад да ли имате неку представу у Вашем сећању е више преко Цвилена не можемо него морамо нешто друго да радимо?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Значи морамо да рачунамо да онда кад је Цвилен бомбардован ја више на њега нисам излазио. Е сада да ли је изашла, да ли је изашла, да ли су изашли везисти који опслужују значи у нормалним условима секретаријат у Призрену, то није питање за мене, јер они имају обавезу да редовну везу, значи да редовну везу стално контролишу и да стално интервенишу у случају било какве рецимо било какве да кажемо грешке или квара на том репетитору и на томе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Преко којих система су били у вези команданти Посебних јединица полиције са војним командантима?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Та веза није била, то је била веза.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нису имали међусобну везу?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, они су имали међусобну везу само онде где су заједнички дејствовали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Е да, то су имали везу и онда су они један другоме давали станицу, значи један другом су давали станицу, али није то било неко правило да су они били у нашем систему или ми у њиховом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако штаб у Приштини планира извођење неке акције, да ли ви као учествујете у планирању као начелник везе са тог аспекта дакле како ће се остваривати за дату акцију на датом терену, са датим јединицама војске и полиције, како ће се остваривати међусобна веза?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, у томе учествујемо, али значи припрема акције се заврши и ја добијем простор на коме ће та акција да се одвија и на основу тога ја опредељујем одакле и како ће бити постављени репетитори. Некад је то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли остаје писаног трага у плановима и у овом смислу?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, то није било, није било из разлога што је то било да не кажем свакодневно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се у заповести команде наводи како ће се остваривати систем везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ни то не, ни то значи фактички је све падало нама на да тако кажем једну врсту акције, значи то је све било брзо, значи ја сам добијао ту, те карте, те мапе шта ће где да се одвија и зависно од конфигурације терена и од простора, одређивао сам где ће

све бити ти репетитори, да ли један, да ли два, да ли чак три репетитора за неко подручје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли то учрпавате у неке карте?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, то не, то не. Ја имам само на карти добијем простор који, а команданти су добијали оно, оне карте да кажем тако са правцима дејстава и то, значи моје је било само да на одређеном простору обезбедим радио везу и то је функционисало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако се на подручју Призрена, Ораховца и Суве Реке, дакле у том једном простору изводи једна акција снага војске и полиције по наређењу штаба у Приштини, дакле уз те претпоставке, да ли бисте Ви као начелник везе по логици ствари и по нормалном току ствари били упознати са проблемима у остваривању рецимо система везе због тога што је предајник на Цвилену оштећен, због тога што овај предајник на овој Глави како рекосте да се зове?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Буковој Глави.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Буковој Глави не може да покрије ту, тај троугао и да ли бисте, дакле да ли бисте о томе били информисани и предузели неке мере да те јединице ипак остваре системе везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Увек је то било тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У прегледу безбедносних догађаја ми имамо нотирано да је Цвилен први пут бомбардован 30. марта, али да је промашен.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 30. марта, али овде приликом саслушања сведока Божидара Делића, он каже да мисли пошто је више пута бомбардован Цвилен да је негде уништен 30. маја колико се он сећа, дефинитивно, али први пут у ономе извештају имамо да је 30. марта бомбардован, међутим да је помашен. Имамо то у судском спису.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То је могуће, али то мени стварно ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам ништа не значи.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче. Немате питања. Нема питања. Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само једно питање. Кад се изводе акције је ли Ваш циљ да обезбедите систем везе за јединице МУП-а на том терену карти где треба да се изводе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И онда сам схватио како они са војском мењају радио станице, сада Вас питам ако је Цвилен 30. марта, до 30. марта радио, да ли је штаб МУП-а у Приштини могао да прати акцију која је била у периоду кад је било пре тога? Из Приштине да слушају и да буду у комуникацији?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Пазите овако, значи кад је, кад се радила таква веза, значи кад се радила акција, онда су били ти акцијски канали, значи репетитори, ми смо то покривали са Букове Главе, са Букове Главе, е сада шта се дешава, значи акција тече, ми немамо везу са командирима водова и чета на терену, али имамо везу са командантом јер командант има.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То само, моје питање је да ли штаб МУП-а за време извођења било које акције, није битна ова.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Увек има везу са командантом.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Са командантом?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је тако било и за време рата?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па није увек.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није увек?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, није увек.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али ако може онда је?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Опт. Митровић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја очигледно мора да подсетим сведока, па нека ово буде врста суочења, ако се Ви слажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сигурно ћу вас суочити и то из разлога што би потребно било да се суочите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Неким редом да би сведоку освежио сећање шта је радио. Пре него што поставите тај ваш репетитор, да ли вршите неко извиђање или бирање простора?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То углавном да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте неколико дана пре бомбардовања били на подручју Призрена, видели се само са начелником, обишли Дуље, обишли све и рекли најбољи домет за подручје има подручје винограда да се тај центар ту смести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па уопште није спомињао винограде.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање је, ја суочим, ево тражим суочење да ли ја говорим истину или да ли је то тако или да ли је ово тачно што ја говорим? Мало вратите филм мало у '99. , а онда ћемо ићи даље са питањима која ће то да потврђују шта ја кажем.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Има ту једна ствар, господин Митровић, значи зна тај детаљ, јер се тиче његовог терена и решења тог проблема у том тренутку. Ја сам имао свакодневно таквих интервенција али свакодневно. Кад вам кажем најпростије речено да сам ја да би једна акција протекла, кренем из Приштине ноћу кроз терен значи који је потпуно ван наше контроле и дођем у Клину где ме сачекају наши тамо на пункту и једноставно не знају ко пролази у то доба у поноћ рецимо кроз територију која је потпуно мрачна и пуста. Значи исто се то ради сад опет о решавању једног оваквог проблема. Ја те проблеме не могу све да попамтим.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је било.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ако је пала значи била Букова Глава.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, то је било пар дана пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте немојте га.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пар дана, значи ми очекујемо бомбардовање, јер већ све се види.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, јесте, јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пар дана пре бомбардовања вршимо припреме и знам да ће прво да буду бомбардовани наши објекти војни и репетитори, веза мора да функционише, то је било пар дана пре бомбардовања. Да ли сам у праву то што ја говорим или?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, ја морам да верујем Митровићу, морам да му верујем, сад ја не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте децидирано одговорили на питање када сам Вам предочила да када је било бомбардовање да су били искључени репетитори и Ви сте рекли да нису били искључени репетитори.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Нису, али ако је била припрема значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, кад сам Вам поставила питање да ли знате да је на том потезу «Метохија вино», Широко, све сте то детаљно објаснили, да ли знате који је то потез и све, да ли је било покретног система веза, Ви сте рекли да није било.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, видите сада, Митровић је мене питао где би било најпогодније да се постави репетитор, значи питање је сад Митровићу да ли сам ја поставио тај репетитор, ако сам му рекао да је то добра локација или је он поставио свој репетитор.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте изабрали локацију.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Молим?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И ја сам извршио наређење.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, али чији је репетитор постављен.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То ћемо даље да сад испитамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам Вам предочила. Молим Вас и то сам Вам предочила, Чанковић, он је Митровић је рекао за Вас да сте Ви тај центар везе поставили који је покривао цело подручје СУП-а Призрен, а Ви сте рекли да то није тачно. Ту ћемо морати да извршимо суочење.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим Вас, да радим ја ево, дозволите мени да ја радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама да дозволим да радите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па мислим Ви ме прекинете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вам прекинем зато што немојте наводити сведока како да одговара.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, уопште не наводим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само поставите конкретно питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер имамо још пет начина да докажемо да ли лажем ја или да ли се сведок не сећа или га ја наводим на неистину. Следеће питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само да останемо на овом претходном.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слажем се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На овом претходном да останемо, опт.Митровић Вас пита нешта специфично, да ли сте пре почетка бомбардовања као?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пре почетка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као начелник везе на подручју Косова и Метохије, вршили припреме по принципу шта би било кад би било?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јесте, сигурно јесмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јесмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта би било кад би било, ако буде бомбардован Цвилен шта ћемо онда, где ћемо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако буде бомбардована Глава, шта ћемо, где ћемо, да ли се тога сећате?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, јесте то је било све.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не него је сад само питање, извини господине Митровићу, значи само је питање ако сам ја и рекао а верујем да јесам и јесам сигурно припремао све команданте где ће да се истуре репетитори да би покрили рецимо одређену област и верујем да сам рекао да је то нека локација која може да покрива, али не сећам се да сам ја поставио тај.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па станите ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, ја сам Вас и конкретније питала за «Метохија вино», за Широко и Ви сте децидирано рекли да није било покретног центра везе, ето само то.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Значи мислим ја га нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је друго питање да ли сте вршили припреме и гледали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се извињавам, само сведок је рекао да постоји интерни систем везе у одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А он прича само о свом систему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А не о систему одреда.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ма пустите, да ли ја упадам у Вашу реч, ма пустите ме да радим своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сведок је рекао да он није постављао тај центар везе. Изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем се господину судији Крстајићу. До рата ја тај систем у одреду нисам имао, то је возило Центра везе СУП-а Ниш и које је везано за Управу полиције, за Управу везе из МУП-а. Можда су имали други јачи одреди, можда Приштински одред, Новосадски и Крагујевачки. Ја то нисам имао. Када је донета одлука онда је издата наредба не ја, највероватније штаб, из СУП-а Ниш је упућено возило и два човека који раде на том возилу, то нису у мом саставу људи. То може да проверимо кроз евиденцију СУП-а Ниш, да ли сам ја у праву или Ви?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Опет да се вратимо на ово, коме је упућено возило?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Упућено је.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Без обзира ко је у возилу и ко је од, да ли су они ваши.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Упућено је да покрива подручје СУП-а Призрен, да се стационарира у виноградима и да покрива у случају да репетитори буду срушени да покрива простор Призрена.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Добро, и ко је то возило стационарирао и ко је поставио радио везу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја нисам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да сте Ви поставили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја нисам стручњак за то.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То су могли само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, господине Митровићу, на страни 63-64.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јасно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главном претресу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ма тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06.02.2008. немојте ме прекидати, сачекајте. Ви сте овако рекли, «ево ја ћу да разјасним, Чанковића начелника управе позовите, он је тај центар везе поставио који би покрио цело подручје СУП-а Призрен».

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да то није тачно? Ви и даље тврдите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ма то је хиљаду посто тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Доћи ће људи из Ниша који су дошли и ко им је послао налог да дођу. Начелник СУП-а је упознат где ће му бити центар везе, ако му пукне Цвилен, шта ће да ради начелник СУП-а са.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, ја мислим да ми сад причамо о истој ствари само различито гледано. Значи, Митровић је добио центар везе, разговарали смо где треба да га постави, прихватам значи, али нисам га ја поставио ту него везисти који су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сте то рекли.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Значи немојте сад да испадне да сам ја, ја никад нисам постављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не могу, шта да испадне, ја Вам само цитирам шта је оптужени рекао, разумете.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Сад причамо о истој ствари, Митровић, значи центар везе је стигао, значи њему је дошао центар везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ако је прича била, а јесте сигурно јер су сви упознати и опредељено је где ће да постави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочила сам Вам конкретно.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јесте и ако су ти везисти дошли, да ли су они у његовом саставу или нису, али су радили за његову, значи за његову јединицу и поставили су тамо тај репетитор.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Радили су за СУП Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим Вас, за СУП Призрен, а у оквиру СУП-а Призрен сам био ја и евентуално јединица која је била на подручју Ораховац, Новосадски одред, значи она је покривала тај простор та јединица.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Слажем се са тим, то може тако а не да га ја постављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али чекајте ако је то како Ви кажете да је само при секретеријату, да то нема везе са Вама тај покретни центар, како онда покрива цело подручје секретеријата Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па може да покрије одатле рецимо може да покрије део Призрена, значи може да покрије Призрен у смислу да они имају фиксну радио станицу, да имају истурену антену на згради и да раде значи преко тог репетитора, то је онда снага 25 вати до 30 вати, то је велика снага и у том тако он може да оствари везу, али причали смо о некој вези о симплексу или о некој овој другој вези која не би могла то да оствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следеће питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Следеће питање, Цвилен је ван функције крајем маја и од тад се кида свака веза, до тада је радио скоро непрекидно, а имам фотографију када је вршено бомбардовање Цвилена, то је био аеро-митинг, авиони су летели на 300-400 метара, начелник СУП-а, ја и још пар људи смо били на ручку у нашем ресторану и наравно смо изашли јер падају бомбе и сликали смо тај детаљ што је од оног објекта где се ми хранимо, види горе Цвилен, значи то је крајем маја до тада је функционисао семи-дуплекс веза беспрекорно. Ево питаћу господина начелника, експерта за те ствари да ли са Брезовице ја могу да разговарам на семи-дуплекс са СУП-ом Ниш? А ја.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не може никако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ја се кладим да може. И да проверимо и да сам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па добро, то је Ваш коментар.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па мислим, исто је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се позивали на господина Чанковића.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Где сте имали то?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Са Брезовице и звао сам СУП Ниш, редовно одржавам везу, са Брезовице, а то је 300 и нешто километара можда. Сада да пређемо на симплекс и семи-дуплекс, нижа и виша команда веза, шта значи нижа веза, виша веза, које је то молим да разграничимо наше термине полицијске а који су битни за?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па виша веза је веза између команданта, односно између штаба и команданата, између дежурних служби и штаба и команданата, а нижа веза је значи она веза унутар јединице и она је углавном радила у симплексу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али господине Митровићу, ја опет морам да цитирам, Ви сте рекли да је тај центар везе да је био у надлежности центра везе МУП-а?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И јесте сто посто, није моја.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Сви су они у надлежности центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није моја, ја немам центар везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Сви су они у надлежности, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Он је послат мени да буде покривао део, он није рекао Митровићу покрива само твој одред, него покрива СУП Призрен, територију СУП-а Призрен. Да се вратим на ово питање што сам прекинут, семи-дуплекс значи то је виша команда, виша команда значи то је семи-дуплекс?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нижа команда то је симплекс?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко користи ту нижу команду, нижу везу симплекс?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па углавном је корисио рецимо командант према командирима чета, односно командири чета према својим командирима водова и унутар тога.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам, командири чета користе семи-дуплекс са командирима водова и командирима одељења, а ови симплекс?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А виша веза командна, ја са командирима чета и начелником СУП-а?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Тако је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И то је, и друга радио станица коју сам ја носио две је била са војском ово што сте Ви рекли кад смо размењивали станице?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да, тако је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да би имао ја и симплекс везу са командирима водова, што мене то не интересује јер имам 50 командира водова и 250 командира одељења, шта они раде то је проблем командира чете, ја би требао да имам и трећу станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете питање да поставите конкретно за сведока?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па питам, ја то и питам, да ли би требао да имам и трећу станицу осим ове две?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па добро нормално да би требало да имате и трећу станицу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ја никад у животу нисам носио три станице.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па сад ја не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па то је доказано, има и на фотографијама и свуда. То је то. Ако функционише симплекс веза, да ли је битно да ли сам ја у виноградима у «Метохија вину» или сам у Призрену, ако је акција ту око Призрена и око Суве Реке и око Ораховца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симплекс?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То је несигурна веза, значи она.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Семи-дуплекс веза, семи-дуплекс веза?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: А не, семи-дуплекс да, семи-дуплекс може.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је моја веза, командна веза.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, она функционише, да она функционише.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи није битно где сам ја веза функционише?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јесте, јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Односно конкретно, да ли сам ја могао да одем у Призрен да вадим погинуле из касарне.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: И да будете у вези са?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И да будем у вези шта ми раде командири чета?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Могуће, могуће.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И не би наружио систем ни везе ни команде, ништа, да ли би нарушио?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дакле са семи-дуплекс?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Са семи-дуплекс везом, да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ја симплес везу не користим, мени не треба симплекс веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад господине Митровићу, 04.04.2006. Ви сте овако објаснили да сте 25. пратили везу, имали сте командну везу на коју су имали право само команданти и командири чета и борбене групе.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант војске Божа Делић и Коњиковац Стојан, те се онда прати шта се ради, а имали сте и локалну радио везу симплекс канал 42 где видите шта раде командири вода, командир чете са својим водовима ако је у домету, јер они су се служили и као пријемник и као предајник без репетитора, тако да сте могли да пратите стање и били сте задовољни стањем?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То могу да правим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили не за семи-дуплекс, него за симплекс везу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То могу да пратим ако ме интересује дисциплина или конкретна ситуација ако негде је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу ја Вам предочавам оно што сте Ви рекли.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви сте говорили да сте користили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте користили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Могу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, причате упоредо са мном. Да сте користили симплекс канал 42, да сте били у контакту са командирима вода и да сте могли да уопште да пратите стање и шта се све дешава, Ви кажете преко симплекс везе није могло?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је, молим Вас председнице слушајте ме, то је било 25. кад смо ми били на 2 километра један од другог, ја сам био у виноградима а они су били испред Студенчана, мање од два километра, наравно да сам гледао како шта иде. 26.-ог ја сам у Призрену, ова веза ми не треба, нити могу да је користим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи ја кад ме нешто интересује, ја могу, па ја проверавам командире водова, па мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 26.-ог нисте могли ту симплекс, него само семи-дуплекс?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нити сам могао, нити ми је требало јер сам имао семи-дуплекс која је функционисала савршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И много њих ће рећи да сам се ја тога дана чуо и са Делићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте нам то све. Следеће питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим ако има Вама нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да појасним око центра везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако Ви имате нешто Вама.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Око центра везе, нека буде врста суочења, хиљаду посто је тачно ово што сам ја рекао, само господин Чанковић 10 година је прошло.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, то не могу никако да кажем да није тачно, значи стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да није тачно?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Рецимо да није тачно што господин каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Овај, да рецимо ја то њему нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он каже да сте Ви поставили?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о томе говори сада.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, он је добио центар везе, али нисам га ја поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то значи.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: А зашто вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На те околности, ево сад ћемо извршити суочење, он каже да сте Ви поставили центар везе?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, нисам ја сигурно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте изабрали локацију, вршили сте извиђање на Дуље.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Могуће, то је све могуће. Значи могуће да сам одредио локацију, могуће да је све било и могуће, сигурно су људи дотерали центар везе и инсталирали га.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па наравно да начелник управе МУП-а не поставља, постављају техничари и везисти, он је рекао ту.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, није увек нормално јер је, само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, полако.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ако сам ја на «икс», на «икс» места ја лично поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: И конкретно причамо о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато господин Митровић и каже да сте Ви поставили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте одредили винограде.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Добро, добро, разумем ја, разумем потпуно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекли сте не одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не одговара Дуље, не одговара, најбољи су виногради.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Потпуно сте у праву, нема шта.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И ту је дошао центар везе и ту је био и 25-ог, 27-ог су гађали центар везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је у праву господине?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па у праву је у томе да је центар везе дошао, да је центар везе постављен, све се слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли у праву да сте Ви то поставили центар везе који покрива цео СУП Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Он може да каже да сам га ја поставио тако што сам му ја ту упутио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно тако.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па су техничари поставили, значи ја сам му то поставио ако он каже да сам ја поставио, али ја сад гледам то буквално.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не мислим физички поставио.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Него упутио и одредио, наредио.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јер сам ја масу тих репетитора лично поставио, а тај нисам, али сигурно су то техничари поставили, то сам хтео да кажем.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Наш српски језик може реч «поставити» да тумачимо и да је лично и да је све он одредио и ови људи урадили, е ја сам на ово се односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може само док је Митровић. Мени је остало само нејасно, Ви сте рекли сведок је рекао где, а ја сам извршио наређење?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е то, чије наређење сте извршили?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па штаб МУП-а. Он је члан штаба за везу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вама то нешто познато да сте Ви по наређењу штаба МУП-а одредили место?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па он је штаб.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То ја одлучујем, значи.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па он је штаб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли сте Ви то одлучили да то буде ту у «Метохија вину»?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Ја сам сигурно њему рекао где је најбоља тачка и могу да претпоставим да је и то тачно, јер ако је он остварио те везе, онда сам ја задовољан значи ја сам добро то рекао. Ако он није имао проблема и ако му људи нису изгинули зато што нису имали везу са својим старешинама, значи ја се сад са тим поносим, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле сад Вам је господин Митровић освежио памћење, Ви сте се сетили?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Па освежио памћење у смислу што сам ја заиста са свим старешинама разговарали и гледали где су те позиције. Да ли сам ја са Митровићем разговарао да је то баш ту или је нека друга чука, па ја то стварно не би могао да памтим, ја сам на свакој чуки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да се ми разумемо, дакле на моја постављена питања Ви сте рекли да нисте имали уопште, ето сад поново.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, ја сам рекао да нисам ја монтирао тај уређај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вам је господин Митровић освежио памћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Сачекајте мало. Искључите микрофон молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја Вас молим да на погрешан начин не интерпретирате у свом излагању, а све што улази у записник, односно транскрипт оно што су овде сведок и окривљени рекли. Имате транскрипт, имате шта су они рекли, када то будете ценили онда ћете изводити закључак, а Ви сада изводите свој закључак који по мом дубоком убеђењу не одговара ономе што су они говорили и то улази у транскрипт, дакле сматрам то што чините сада недозвољеним и стављам приговор на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то што сте сад рекли апсолутно не стоји, децидирано сам цитирала када је то било на главном претресу 06.02.2008. године, на којој страни, нисам у обавези да цитирам, уопште нисам у обавези Ви сте ту да пратите као и сви ми, и да пратите ко је шта говорио, али ја вам и поред тога цитирам и страну где оптужени Митровић говори: «ја ћу да разјасним, Чанковића начелника управе позовите, он је тај центар везе поставио који би покрио цело подручје СУП-а Призрен».

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори о «ланд роверу», о «Метохија вину», да су ту били везисти, а Ви кажете уопште тамо није било, па зато Вас питам.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, ја сам рекао да ја нисам поставио, то можете да видите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А он је све одредио.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Значи само га ја нисам поставио, за разлику од многих других које сам ја поставио. А да је добио возило, сигурно је добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Ви уопште нисте знали, Ви сте тако рекли да уопште није постојао покретни систем везе, немојте молим Вас, ево видеће се и кроз транскрипт.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па доћи људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да покретни центар везе није постојао, децидирано сте рекли.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, не, овако да се разумемо значи покретни центар везе је свака команда имала и по свом нахођењу га је постављала.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја нисам имао.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: И Митровић је вероватно и верујем да је то тако јер сам и са осталим командантима својих секретаријата разговарао где би то било погодно да се постави и ја верујем да је то то место, јер се то место показало исправним, откуд би Митровић знао за то место да га баш ту постави па да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још једно разјасните, покретни центар КТ није коришћен?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли то?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Јесам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нешто друго, молим Вас. Рекли сте да није коришћен?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Није коришћен.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Морзеова азбука је.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: КТ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КТ, а ово на возилу «ланд ровер» и ово што сам Вам причала?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: То је УКТ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је УКТ.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Оно је Морзеова азбука и телеграфисти.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: А КТ није коришћен.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То су телеграфисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Још једну ствар, и уопште смо се много заморили око овога, али овај центар није коришћен јер је Цвилен радио, после оних 5-6 дана пре него што смо изашли остали смо без тоталне везе па смо ишли преко Православне цркве из Призрена са штабом и тако нешто преко радио извиђача и тако, пар дана и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су постојале онда те везе у «Метохија вину» ако је Цвилен радио?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па Цвилен је могао сваког дана, њега су гађали безброј пута, тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чисто предострожности?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Све да се има, док раде репетитори одлично, кад нема репетитора то остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи Цвилен је срушен крајм маја, аеро митинг је био, јер имам фотографију, ево замолићу породицу да донесе адвокату и доставићу суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања да ли има још?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем.

Нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви још нешто да изјавите? Немате ништа. Ви долазите из Новог Сада, не, не, пардон, Градиште, Велико Градиште. Тражите трошкове превоза?

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Не.

Сведок трошкове не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Чанковићу можете ићи.

СВЕДОК МИЛАН ЧАНКОВИЋ: Хвала и Вама. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења, пријатно. Позовите сведока Новицу Јовановића.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да сад говорим можда и у име свих нас тамо што смо. Тражимо да се саслушају што више сведока јер нам адвокати већином или се журе, а и само два дана смо имали овај месец, отказали сте због сигурно оправданих разлога или нађите нам за петак додајте, три године седимо овде, по два сведока се испитују или се испитује један сведок по цео дан, заиста мислим по моме много дуго конкретно се не пита за случај, него се иде околу, ја мислим да и зато молим веће да продужи рад и да што пре завршимо ово суђење јер три године седимо, јер по два дана заиста је то смешно да будемо овде.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не може овако. То није коректно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија само.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нико не ради.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја вас молим да радимо, три године смо већ, ја треба да идем на неколико операција, значи ја могу да прекинем поступак кад зажелим али ја се трудим да ово приведемо па да идемо негде. А друго ви нас пустите из притвора као «стечајну мафију» па нам судите полако, десетак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, саслушаћемо још сведока Новицу Јовановића и сутра ћемо наставити.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте криви што сте, нисмо ми криви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте скратили суђење на два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте обавештење.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имамо обавезе и ми неке, немате право то да нам радите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви знате колико има сати.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нема то право да ради суд као институција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон господине Тодоровићу кад говорите. Па ви углавном тако комуницирате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, уважавам потпуно нашег брањеника забринутост и стоји та чињеница да ми много времена губимо на неке ствари које су непотребне, али чињеница је да морамо и саслушати те сведоке, чињеница је да данас нико од нас није обавештен да ће се радити, па Вас молим дајте да се договоримо сутра ајде кажемо сутра радићемо до 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите да није обавештен, да нисте обавештени да ће се радити?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ће се радити преко радног времена судија.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: До пола 7 је радно време.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: До пола 7 је радно време у поподневној смени, ми смо у 7 и 15 сада, ми смо већ 45 остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, а како сте ви то информисани, ја стварно нисам информисана.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Имате наредбу председника суда да до пола 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон да чујем. Наредбу председника суда?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Стога Вас молим ево предлога ајмо сутра да договоримо да радимо до 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу укључите микрофон.

Наредба председника суда господине Ђурђићу кажете да је до пола 7, верујте да ја за ту наредбу не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ево сад ћу да Вам кажем у овом суду је радно време од пола 8 до пола 4, ниједна служба у овом суду не ради поподне после пола 4, ни кафе кухиња, ни писарница, ни дактилобиро, ни пошта, значи ја као адвокат док сам овде у суду и у паузи не могу да завршим ниједан посао у суду. Када је уведено то, када је уведено ја не знам, у тој наредби је писало да поподневна суђења су од пола 3 до пола 7 поподне, а сад није то, ја вам кажем ја немам једно суђење дневно, ја цео дан радим, ја имам канцеларију, мени је отворена канцеларија, мене чекају,

планирам радно време у току дана, ја немам ништа против, можемо ми један да се договоримо да седимо 48 сати и да све завршимо, али од 4 дана заказаног суђења ми смо свели на 2, због та 2 дана која смо изгубили, изгубили смо време да сведоке саслушамо, према томе није проблем у овом што кажу колеге да ми нећемо да радимо и да скраћујемо радно време, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прекинућемо на ваше предлоге, сагласне предлоге, прекинућемо данас, али молим вас рачунајте на то да сутра завршимо са овим сведоцима који су дошли, Албанци нам нису дошли, ја хоћу да Вам изађем у сусрет.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А шта да су дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не би скратили.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па како је тако планиран главни претрес да су дошли Албанци шта бисмо могли да урадимо.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са 8 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Урадили би нешто, сигурно би урадили, сигурно би урадили. Молим вас. Молим вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, молим Вас ако дозволите. Апел свим учесницима у поступку посебно Вама који руководите овим претресом да се не исцрпљујемо на непотребним стварима, молим вас. Стварно губимо време, верујте ми, видећете ви ћете бити оптерећени када будете почели да анализирате доказе стварима које вам не требају, видећете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вујичић Мирко и Новица Јовановић, је ли тако? Данас ћемо прекинути са радом, наставићемо сутра са почетком у 09,30, у 14,30 навикла сам у 09,30, у 14,30 молим вас.

Само да обавестимо и другог сведока.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На инсистирање бранилаца оптужених као и пуномоћника оштећених адв. Драгољуба Тодоровића, прекида се главни претрес, а наставља:

04.09.2008. године са почетком у 14,30 часова.

Што је присутним сведоцима Новици Јовановићу и Вујичић Мирку саопштено уместо позива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете добити позив, дођите сутра у 14,30. Први, први ћете бити.

Сутра Новица Јовановић први, Вујичић Мирко и онда иде ово Витошевић по оном распореду како сте добили.

Записничар

Председник већа-судија